

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“:

за въ Княжество 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абораменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. X.

СОФИЯ, сѣбота 30 януарий 1888 год.

Брой 12.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 12.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладъ му отъ 8 януарий 1888 година подъ No. 55, и съгласно мнѣнието на Министерския Съвѣтъ, iskazano въ засѣданието му отъ 19 декемврий 1887 г. (постановление XIII),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ купуванието на хирургически инструменти за снабдяване околийскитѣ лѣкари и фелдшери, както и болницитѣ въ южната частъ на Княжеството, направо отъ търговската къща „Collin“ въ Парижъ.

II. За тази цѣль да се вземжтъ 20,000 лева отъ прѣдвидената въ миналогодишния бюджетъ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по гл. XIX, § 71 сумма 100,000 лева, помощъ за поддръжане болницитѣ въ Южна България.

III. Съ изпълнението на настоящия указъ се натоварва Нашия Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата столица София на 10 януарий 1888 година.

На първообразното съ собствената рѣка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

С. Стамболовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,

№ 55.

Господарю!

Тѣй като се осѣща голѣма нужда отъ хирургически инструменти за снабдяване околий-

скитѣ лѣкари и фелдшери, както и болницитѣ въ южната частъ на Княжеството, на основание чл. 75, точка 6 и чл. 77 отъ „закона за отчетеността по бюджета“, молихъ Министерския Съвѣтъ да разрѣши купуванието имъ по настоящемъ направо отъ търговската къща „Collin“ въ Парижъ, както това е ставало до сега за тукашнитѣ болници и които споредъ цѣнописътъ (Catalogue) на сжщия търговецъ ще коствуватъ приблизително 20,000 лева, която сумма да се вземе отъ предвидения кредитъ въ миналогодишния бюджетъ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по гл. XIX, § 71, помощъ за поддръжане болницитѣ въ Южна България. Министерския Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 19 декемврий 1887 год., съ постановление No. XIII е разрѣшилъ да се доставятъ инструментитѣ по поменжтий начинъ.

Велѣдствие на вишеизложеното честь имамъ да моля най-покорно Ваше Царско Височество да благоволите и разрѣшите купуванието на инструментитѣ, за които е дума тукъ, направо отъ търговската къща „Collin“ въ Парижъ, както това е ставало до сега и за исплащанието имъ да се вземжтъ 20,000 л. отъ предвидената въ миналогодишния бюджетъ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по гл. XIX, § 71 сумма отъ 100,000 л. помощъ за поддръжане болницитѣ въ Южна България.

Ако Ваше Царско Височество одобрявате това мое предложение, моля най-покорно да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество, най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.
София, 8 януарий 1888 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

С. Стамболовъ.

Съ указъ подъ No. 13 отъ 10 януарий т. г., се постановява: I-во назначаватъ се на мѣста вакантни досегашнитѣ:

1) Директорътъ на Александровската болница д-ръ Калевичъ за старши лѣкаръ при сжщата болница, понеже досегашната му служба се закрива;

2) Ординатора при Варненската първокласна болница д-ръ Ивановъ, за старши лѣкаръ при сжщата болница;

3) Ординаторитѣ при Търновската първокласна болница д-ръ Казаски и д-ръ Антоновъ, първия за Търновския окр. лѣкаръ, а втория за старшии лѣкаръ при сѣщата болница;

4) Волнопрактикующия д-ръ Рашко Петровъ за старшии лѣкаръ при Пловдивската първокласна болница;

5) Ординаторката при Руссенската I-во класна болница д-ръ Венкова, за такава при Търновската I-во класна болница;

6) Варненския окол. лѣкаръ Янопулосъ за ординаторъ при Варненската I-во класна болница;

7) Търновския окол. лѣкаръ Н. Христовъ за Варненски окр. лѣкаръ;

8) Сливенския окол. лѣкаръ Планински за Сливенски окр. лѣкаръ;

9) Ново Загорския окол. лѣкаръ Диамандиевъ за Старо Загорски окр. лѣкаръ;

10) Силистренския окол. лѣкаръ Енчевъ за Силистренски окр. лѣкаръ;

11) Еленския окол. лѣкаръ Мартиновъ за Разградски окр. лѣкаръ;

12) Пловдивския окол. лѣкаръ Найденовичъ за Пловдивски окр. лѣкаръ;

13) Конушкия окол. лѣкаръ Ловеничъ за Татаръ-Пазарджикски окр. лѣкаръ;

14) волнопрактикующия д-ръ Лондонъ за Хасковски окр. лѣкаръ;

15) Ямболския окол. лѣкаръ Кутевъ за Бургаски окр. лѣкаръ;

16) волнопрактикующия д-ръ Черневъ за Руссенски окр. лѣкаръ;

17) Самоковския окол. лѣкаръ Лазаридисъ за окр. лѣкаръ въ Кюстендилъ;

18) Софийския окол. лѣкаръ Арновлевичъ за Вратчански окр. лѣкаръ;

19) Плевенския окол. лѣкаръ Антоновъ за Плевенски окр. лѣкаръ;

20) Ловчанския окол. лѣкаръ Сариановъ за Ловчански окр. лѣкаръ;

21) Трънския окол. лѣкаръ Васпиляди за Трънски окр. лѣкаръ;

22) Шуменския окол. лѣкаръ Вичу Пановъ за Шуменски окр. лѣкаръ;

23) Раховския окол. лѣкаръ Тошковъ, за Раховски окр. лѣкаръ;

24) Свищовския окол. лѣкаръ Павловъ, за Свищовски окр. лѣкаръ;

25) Севлиевския окол. лѣкаръ Тодоровъ, за Севлиевски окр. лѣкаръ;

26) Ломския окол. лѣкаръ Басановичъ, за Ломски окр. лѣкаръ;

27) Видинския окол. лѣкаръ Гланцъ, за Видински окр. лѣкаръ;

28) Сейменския окол. лѣкаръ Костадиновъ, за такъвъ въ Нова Зогора;

29) Старо-Загорския окол. лѣкаръ Валинда, на сѣщата длѣжностъ въ Казанлъкъ;

30) Къзълъ-Агачския окол. лѣкаръ Пиетисъ, на сѣщата длѣжностъ въ Сейменската околия;

31) Сърнено Горския окол. лѣкаръ Канацули за такъвъ въ Каваклийската околия;

32) Каваклийския окол. лѣкаръ Тодоровъ, за такъвъ въ Царибродъ;

33) Карнобатския окол. лѣкаръ Торосиянъ, на сѣщата длѣжностъ въ Златишката околия;

34) Разградския окол. лѣкаръ Куровицки, за такъвъ въ Елена;

35) Татаръ-Пазарджикския окол. лѣкаръ Молама, за такъвъ въ Конушката околия;

36) Бургазския окол. лѣкаръ С. Исаакъ, на сѣщата длѣжностъ въ Ямболъ;

37) Руссенския окол. лѣкаръ Апери, за такъвъ въ Туграканската околия, и

38) Вратчанския окол. лѣкаръ Димитровъ, за такъвъ въ Самоковъ.

II. Назначението на докторитѣ Р. Петровъ, Лондонъ и Черневъ се счита отъ деня, въ който поематъ длѣжноститѣ си, а съдържанието на всичкитѣ длѣжностни лица слѣдва непрекъснато.

Съ приказъ подъ No. 22 отъ 10 януарий т. г., назначава се Главния ветеринаренъ лѣкаръ на войската Г. Хелховский за членъ въ Медицинския Съвѣтъ отъ 1 януарий т. г.

Съ приказъ подъ No. 23 отъ сѣща дата, Радомирския окол. фелдшеръ Христо Илиевъ, назначенъ съ приказъ подъ No. 802 отъ 31 декември 1887 год. за болниченъ фелдшеръ при Пловдивската първокласна болница, се уволнява отъ 1 януарий т. г., по собствено желание, и на негово мѣсто прѣмѣства се досегашния Трънски болниченъ фелдшеръ К. Глигоровъ.

Съ приказъ подъ No. 24 отъ сѣща дата, фелдшера при Александровската болница Хр. Аврамовъ се назначава за Трънски болниченъ фелдшеръ, на мѣсто вакантно, а на негово мѣсто назначава се Ст. К. Сарафовъ. Назначението на послѣдния се счита отъ деня на ветъпванието му въ длѣжностъ, а съдържанието на Аврамова слѣдва непрекъснато.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 473.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 19 декември 1887 год. подъ No. 608,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Съгласно членове 92 и 95 отъ „законя за отчетността по бюджета“ да се отпуснатъ отъ расхода за смѣтка на сключени упражненія (гл. X, § 92) по бюджета на Министерството на Правосъдието за 1887 год., 47 лева 67 ст. за пенлащание слѣдующото съдържане на бившитѣ: счетоводителъ Ив. Александровъ и архиваръ Николъ А. Николовъ, въ бившата

Дирекция на Правосъдието въ Пловдивъ по за три дни прѣзъ м. септемврий 1885 година.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието. Издаденъ въ Нашата столица София, на 19 декемврий 1887 г.

На първообразното съ собствената рѣка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието К. Стоиловъ.

УКАЗЪ

№ 474.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, Представено Намъ съ доклада му, отъ 19 декемврий 1887 година подъ No. 609.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Съгласно членове 92 и 95 отъ „закона за отчетността по бюджета“ да се отпуснатъ отъ расхода за сметка на сключени упражнения (гл. X, § 29) на Министерството на Правосъдието за 1887 година 163 лева и 82 ст. за изплащане слѣдующаго съдържание на дръ Т. Таксиса, бившия главенъ прокуроръ, на С. Матева — писаръ, на В. Костади Купенова — писецъ и на М. Кръчмаровъ — разсиленъ въ бившето главно прокуратство по за 5 дни презъ мѣсець септемврий 1885 година.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата столица София на 19 декемврий 1887 год.

На първообразното съ собствената рѣка на Негово Царско Височество написано:

Фердинандъ.

Приподписали:

Министръ на Правосъдието, К. Стоиловъ.

Съ указъ подъ No. 475 отъ 21 декемврий 1887 година, се постановява: по ст. I назначава се председателя на Софийския окръженъ съдъ, дръ Атанасъ Петровъ, на длъжността началникъ на отдѣлението при Министерството на Правосъдието, на мѣсто вакантно, и по ст. II одобрява се, щото платата на д-ра Петрова да слѣдва непрекъснато.

Съ указъ подъ No. 476 отъ съща дата се постановява: по ст. I опрощава се съвършено на братия Али, Мехмедъ и Абдулла Хасанови Молла Велиеви, отъ г. Разградъ, наказанието имъ да издържатъ петъ години затворъ въ окови, което имъ е наложено отъ Разградския окр. съдъ, съ присѣда No. 246 отъ 16 ноемврий 1885 г., и тя потвърдена напълно отъ Руссенския апе-

лативенъ съдъ, съ присѣдата му No. 48 отъ 9 мартъ 1886 год., по обвинението имъ въ написание силенъ побой на съгражданинътъ имъ Чобанъ Салиевъ, отъ който побой послѣдния умрялъ.

Съ указъ подъ No. 477 отъ съща дата, се постановява: по ст. I уволнява се отъ длъжностъ члена при Ст.-Загорския окр. съдъ, Д. П. Йовчевъ, по собствено желание, и по ст. II одобрява се, щото уволнението му да се счита отъ деньтъ на съобщението.

Съ указъ подъ No. 478 отъ 22 декемврий 1887 год., се постановява: по ст. I уволнява се отъ длъжностъ съдебния приставъ при Бургазския окр. съдъ, Н. Лазаровъ, по собствено желание, понеже по причина на болѣсть не можалъ точно да изпълнява длъжността си, и по ст. II одобрява се, щото платата му да прекъсне отъ деньтъ на прѣдаване дѣлата.

Съ указъ подъ No. 479 отъ 23 декемврий 1887 г., се постановява: по ст. I утвърждаватъ се за Български подданици, приетитъ за такива отъ V обикновенно Народно Събрание, въ XX му извънредно заседание отъ 21 ноемврий 1887 год слѣдующитъ лица: Никола Конглазпийски, Аркадия Станиславовъ, Антонъ Кличъ, Иванъ П. Брожка, Никола И. Береко, Василь Костовъ, Отонъ Хорѣйшии, Димитръ Ив. Николаевъ, Емилъ Шмидъ, Францъ Воутишъ, Иванъ П. Бекрихтовъ, Михаилъ Бошнаковъ, Бедросъ Сариановъ, дръ Барбаръ, Димитръ Протичъ и дръ Максимъ Ребенъ.

Съ указъ подъ No. 480 отъ съща дата, се постановява: по ст. I утвърждаватъ се за Български подданици, приети за такива отъ V обикновенно Народно Събрание, XXX му заседание отъ 5 декемврий 1887 година, слѣдующитъ лица: Мариямъ Заводски, Гица Георгиевъ, Иванъ Юрковски, Вилхелмъ Брикнеръ, Михаилъ Пераковичъ, Славолюбъ, дръ Александъръ Антоновъ, Д. Вятовичъ, Юсифъ Срѣбровъ, Л. Лукашъ, Иванъ Комарнитски, А. В. Шоурекъ, Феодосий В. Мамчуровъ, Св. Георги Рафаиловичъ, Георгий Маретичъ, Тома Георгиевъ, Иванъ Брожка и Михаилъ Г. Енакевский.

Съ указъ подъ No. 481 отъ 28 декемврий 1887 год. се постановява: по ст. I уволнява се дръ Хр. Бракаловъ, отъ длъжността членъ при Софийския апелативенъ съдъ, понеже минава на друга длъжностъ и по ст. II одобрява се, щото платата му да прѣстане отъ 1 януарий 1888 година.

ПРИКАЗЪ

№ 13.

Тѣй като се завърнахъ въ столицата, то поемамъ управлението на Министерството на Правосъдието.

Приказътъ No. 5 отъ 9 того се отмѣнява. София, 16 януарий 1888 година.

Управляющия Министерството на Финанситъ: Г. Д. Начовичъ.

По Военното Министерство.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 29 декемврий 1887 г. благоволи да издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№ 82.

Утвърдяватъ се въ занимаемитѣ длъжности:

Отъ 1 пѣши Софийский на Князя Александра I полкъ: Командующитѣ роти: капитани: Петруновъ (Димитръ), Пачевъ, Петруновъ (Петръ) и Узуновъ (Атанасъ);

Отъ 13 п. Рилский полкъ; командующитѣ роти: капитани: Петровъ, Ночевъ, Чакъръвъ и Кусевъ;

Отъ 3 пѣши Бдински полкъ: командующитѣ роти: капитани: Карастояновъ (Михаилъ), Кинтишевъ, Мановъ (Стефанъ), Момчиловъ, Диковъ (Иванъ), Ивановъ (Никола), Радойковъ и Николовъ (Атанасъ);

Отъ 4 пѣши Плъвенский полкъ: командующитѣ роти: капитани: Атанасовъ, Халачевъ, Бояджиевъ и Астарджиевъ;

Отъ 5 пѣши Дунавски полкъ: командующитѣ роти: капитани: Симеоновъ, Дюлгеровъ и Поповъ;

Отъ 6 пѣши Търновский на Негово Царско Височество полкъ: командующитѣ роти: капитани: Мѣдникаровъ, Паскалевъ, Бончевъ (Паисий), Михаиловски и Василиевъ;

Отъ 7 пѣши Прѣславский полкъ: командующитѣ роти: капитани: Карастояновъ, Мариновъ и Русевъ;

Отъ 8 пѣши Приморски полкъ: командующитѣ роти: капитани: Енчевъ, Ковачовъ, Желъзовъ и Маслинковъ;

Отъ 11 пѣши Сливенски полкъ: командующитѣ роти: капитани: Мушевъ, Стояновъ, Джиджевъ и Марковъ;

Отъ 12 пѣши Балкански полкъ: командующитѣ роти: капитани: Абрашевъ, Ивановъ (Георги), Райчевъ, Петровъ (Анастасъ), Шишмановъ, Поповъ, Димитриевъ, Черковски и Колевъ;

Отъ Пионерния полкъ: командующия рота: капитанъ Дюлгерски;

Отъ 1 конний на Негово Царско Височество полкъ: командующия ескадронъ майоръ Стоевъ; и

Отъ 3 конний полкъ: командующия ескадронъ майоръ Радиевъ.

Уволнява се отъ служба по болѣстъ: Поручика отъ 13 пѣши Рилский полкъ Христовъ.

Исключаватъ се отъ списъцитѣ на войската: умрѣлия поручикъ отъ 6 пѣши Търновски на Негово Царско Височество полкъ Чорбаджиевъ.

Подписалъ Военний Министръ,

Полковникъ Муткуровъ.

Негово Ц. Височество въ ст. София на 1 януарий 1888 год. благоволи да издаде слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№ 1.

Превеждатъ се: Отъ 4 пѣши Плъвенский полкъ капитанъ Халачевъ — въ Военното Ми-

нистерство, като се назначава за помощникъ на началника на инспекторското отдѣление при същото Министерство;

Отъ Пионерний полкъ командующий рота капитанъ Сѣфрониевъ и отъ 3 конний полкъ подпоручикъ Тошковъ — въ Военното Училище, като се назначаватъ — първий за отдѣленний офицеръ а вторий за адъютантъ-ковчежникъ въ същето Училище;

Отъ 9 пѣши Пловдивский полкъ капитанитѣ Аврамовъ и Шиваровъ (Георги) — първий въ 13 пѣши Рилский полкъ, а вторий въ 5 пѣши Дунавски полкъ, като се назначаватъ и двамата за командующи дружини;

Отъ 6 пѣши Търновски на Негово Царско Височество полкъ капитанъ Кръстевъ — въ 9 пѣши Пловдивский полкъ, като се назначава за командиръ на рота;

Отъ 12 пѣши Балканский полкъ капитанъ Баларевъ — въ 10 пѣши Родопский полкъ, като се назначава за командиръ на рота;

Отъ 2 конний полкъ ротмистръ Митровъ — въ 1 конний на Негово Царско Височество полкъ, като се назначава за командующи ескадронъ;

Отъ 3 конний полкъ ротмистръ Милковъ — въ 2 конний полкъ, като се назначава за командующи ескадронъ;

Ветеринарнитѣ лѣкари отъ 1 конний на Негово Царско Височество полкъ — Лане и отъ 2 конний полкъ — Каспровичъ единъ вмѣсто други;

Отъ собственний на Негово Царско Височество конвой поручикъ Тодоровъ — въ 1 конний на Негово Царско Височество полкъ;

Отъ 5 пѣши Дунавски полкъ подпоручикъ Балтаджиевъ — въ 9 пѣши Пловдивский полкъ;

Отъ 4 пѣши Плъвенский полкъ подпоручикъ Абаджиевъ — въ 7 пѣши Прѣславский полкъ;

Отъ 12 пѣши Балканский полкъ поручикъ Матинчевъ и подпоручикъ Чардафонъ — въ 3 конний полкъ.

Отъ 10 пѣши Родопский полкъ поручикъ Даневъ, отъ 6 пѣши Търновски на Негово Царско Височество полкъ поручикъ Бойчевъ и отъ 9 пѣши Пловдивский полкъ подпоручикъ Стойковъ I — въ флотилията;

Отъ 13 пѣши Рилски полкъ поручикъ Поповъ (Никола) — въ 9 пѣши Пловдивски полкъ;

Отъ 3 артиллерийский полкъ завѣдующий домакинството капитанъ Андрѣевъ — въ 2 артиллерийский полкъ на същата длъжностъ;

Отъ артиллерийската лаборатория подпоручикитѣ Гаевъ и Тетевенски — въ 2 артиллерийский полкъ;

Ветеринарнитѣ лѣкари отъ 4 артиллерийский полкъ Черноцки и отъ 3 артиллерийский полкъ Пласковицки — единъ на мѣсто други;

Командира на 6 батарея отъ 4 артиллерийский полкъ капитанъ Пѣевъ — въ Софийский артиллерийский складъ, като се назначава за началникъ на същия складъ;

Врѣменно завѣдующий артиллерийската лаборатория капитанъ Владимировъ — въ Разградски артиллерийски складъ, като се назначава и д. началникъ на сѣщия складъ;

Отъ 4 артиллерийски полкъ поручикътъ Стефановъ и Босевъ — въ Софийски артиллерийски складъ;

Отъ 4 артиллерийски полкъ поручикъ Богдановъ, отъ 2 артиллерийски — подпоручикъ Будевски и отъ 3 артиллерийски подпоручикъ Къневъ — въ Разградски артиллерийски складъ.

Военний Министръ Полковникъ Муткуровъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

До Господина Министра на Финанситъ.

РАПОРТЪ

отъ

Началника на Отдѣлението за земледѣлието и търговията при Министерството на Финанситъ.

Господине Министре,

Въ изпълнение заповѣдта Ви изложена въ предписанието Ви до мене, отъ 17/VIII, подъ No. 20.748, честь имамъ да Ви поднесъ съ настоящия си рапортъ слѣдующитѣ изложения, основани върху щудитѣ, които имахъ честта да направя на основание на горната Ваша заповѣдъ.

За по-голяма яснотъ и по-точенъ прѣгледъ азъ ще си позволя да разпрѣдѣля моитѣ изложения на слѣдующитѣ двѣ подраздѣления:

I.

Състоянието на нашата винарска производителностъ и срѣдствата, които би могли да помогнатъ за напръдѣкътъ и развитието на нашата експортна винарска търговия.

Винопроизводството въ всичкитѣ почти по-напреднали страни съставлява единъ отъ първитѣ извори на мѣстното богатство и тамъ, къдѣто е то успѣло да се издигне на едно по високо усвършенствование и да си пробие пѣтъ въ свѣтовнитѣ тържища, може да се каже, че то печели на страната повече, отъ колкото рудницитѣ съ скъпоцѣнитѣ метали. Най добрия примѣръ за това служатъ Франция и Германия.

Въ Франция (Жирондинския департаментъ, а особно въ околността на Бордо и Медокъ) суравитѣ вина се продаватъ отъ 100 до 800 лева единъ хектолитъръ, т. е. тамъ едната ока вино се продава по-скѣпо отъ колкото у насъ стотѣхъ оки! А за добивътъ отъ Германскитѣ вина може да ни служи най добъръ примѣръ цѣлната на самитѣ лозя (особно край Рейнскитѣ: Рудехеймъ, Линцъ на Рейнъ, Гейзенхеймъ и др. такива) на които единия квадратенъ метъръ струва отъ 20 до 35 лева, т. е. толкова, колкото у насъ цѣлъ дюлумъ лозе!

Голѣмитѣ упутошения които причини презъ послѣдното десетолѣтие филуксерата въ лозята на всичкитѣ Европейски държави (само въ Франция сѣ съсипани половинъ милиона хектара) предизвика едно силно сепване помежду производителитѣ на тѣзи страни и едно силно потрѣсване въ цѣлата свѣтовна винарска търговия. Съ една трѣскава дѣятелностъ се загрижихъ и правителства и частни лица за да търсятъ мѣрки, съ които би могли да се борятъ срѣщу тази угрозяюща съсипия. Сумми отъ много милиони бидохъ исхарчени за подържанието на тѣзи борба и, най-послѣ, горчивитѣ слѣдствия дойдоха да докажатъ, че никакви срѣдства не сѣ и не могатъ да бждатъ въ състояние да помогнатъ на злото и че богатството, което принасяше винопроизводството въ тѣзи страни, захвана да се изплъзва изъ тѣхнитѣ рѣцѣ. Съвсѣмъ естествено бѣше, слѣд това, щото силнитѣ капиталисти и богатитѣ винарски фабрики въ тѣзи страни да потрѣсятъ по другъ пѣтъ нужния материялъ за продукцията на своитѣ заведения и за това прибѣгнахъ да търсятъ вина въ чуждитѣ страни, къдѣто познавахъ и отъ къдѣто можехъ да намѣрятъ, а много отъ тѣхъ се заловихъ съ пригответието на искусствени вина отъ всевъзможни продукти, но само не отъ гроздие. И всичко това се върши тамъ тогазъ, когато у насъ естествениитѣ вина се получаватъ въ такава количество, щото при отхѣтствие на тѣхния извозъ, цѣнитѣ имъ сѣ станѣли за подемитѣхъ! Въ Видинско, Ломско, Свищовско, Търновско и по други мѣста изъ нашето отечество вината отъ тазгодишната реколта сѣ се продавали по 1—2 лева стотѣхъ оки, а много лозя, по тѣзи мѣста сѣ били заровани съ гроздето, защото разноскитѣ за обирванието му сѣ стрували повече отъ колкото цѣната на самия продуктъ.

Прѣдъ такава едно положение на нашето изобилно винопроизводство, въ сравнение съ недостаткътъ на това въ другитѣ Европейски страни, съвсѣмъ естествено се явява добрата перспектива, която би могла да очеква нашата винарска експортна търговия, ако би да се приложатъ нѣкои старания и срѣдства отъ нашата страна, които би могли да спомогнатъ за това.

Въ България (Сѣверна и Южна) се обработватъ около 800,000 до 1,000,000 дюлума лозя, които произвеждатъ приблизително отъ 400,000,000 до 500,000,000 оки вино естествено, а при добрия отбивъ на продукта това количество може въ нѣколко години да се удвои и утрои съвсѣмъ лесно. Отъ това се вижда, че слѣдъ зърнеститѣ производения, които представляватъ богатството на нашата производителностъ, първо мѣсто завзема винопроизводството, на което за прѣусиѣванието му и процѣвтяванието му за въ бждѣще азъ имамъ пълна вѣра и издѣжда. Ако отъ горнето количество на производимото вино отбѣемъ половината му за въгрѣшно употребление, то пакъ другата половина представлява стойностъ отъ една извъпречно порядочна сума, която би могла да бжде съвсѣмъ лесно единъ богатъ доходъ за страната, ако само се спомогнеше, какго казахъ по горѣ, за развитието и напръдѣкътъ на нашата винарска търговия.

Преди да пристѣпнѣ къмъ излаганието на срѣдствата и мѣрцитѣ, които азъ на основание на направенитѣ отъ мене щудии, мисля, че ще бждатъ въ състояние да спомогнатъ на тази наша експортна винарска търговия,

ще се помъж да уважъ предварително на спънкитъ, които сж пръчили и пръчатъ до сега на нейното развитие.

1. Едно отъ най важнитъ пръпятствия на това е лошето пригаване на вината по нашенско, макаръ че материала, отъ който се пригавятъ е отъ самото си естество единъ отъ първокачественнитъ на Европейския континентъ.

Причинитъ на този важенъ недостаткъ тръбва да се търсятъ въ:

- а) незнанието и нерадението;
- б) лошия навикъ и отсжтствието на добъръ примѣръ за неговото искореняване;
- в) недостаткъ на нужнитъ орждия и сѣдини и незнанието за тѣхното присвоиване и употребяване;
- г) предеврѣмното и нередовното обираие на лозята по нашенско и отсжтствието на мѣрки, които би показали нагледно лошитъ страни и негодитъ на тази практика и които би спрѣли по нататшното и упражненне;
- д) отсжтствието на добри вмѣстилища (подници, зимници) за култивиранието и съхраняванието на добри вина и отсжтствието на добъръ примѣръ за тѣхното подобръние;
- е) незгодното распрѣдѣление на винопроизводството между много производители и въ малки количества, а въ слѣдствие на това и не еднаквостта на продукта както и недостатъчния надзоръ върху пригавянието и култивиранието на продукта, което изисква примѣренъ трудъ, а този трудъ не може да се исплати за малки количества;
- ж) отсжтствието на нужния капиталъ за рационалното винопроизводство въ рѣцѣтъ на производителитъ, тѣй като на винарството у насъ сж привикнали да гледатъ до сега като на посредственно занятие и то повече за удоволствие и развлечение отъ колкото за печалба, та всѣки такъвъ производителъ има съсрѣдоточень своя капиталъ въ друга своя работа, която счита за по-първа и по-важна.

з) Лишението на всѣкакъвъ потикъ за конкуренция, който би могълъ твърдъ много да спомогне въ по-благоприятно направление на нашето винопроизводство.

2. Друго едно отъ споменатитъ пръпятствия е отсжтствието на търговци прѣкупувачи, даже и за онѣзи вина по нашенско, които сж до нѣкъдѣ доста добрѣ приготвени. Причинитъ на това пръпятствие сж и нѣкои отъ изброенитъ по горѣ а особно:

- а) нееднаквостта на вината не само въ една и сѣща мѣстность, но и при единъ и сѣщъ производителъ;
- б) отсжтствието на едно или нѣколко мѣста, които да сж си придобили едно свѣтвовно име за експортната винарска търговия на България, както що е: Бордо въ Франция, Рейнскитъ мѣста въ Германия, Неготинъ въ Сърбия и др. такъ;
- в) неизвѣстността на Българскитъ вина въ странство, а особно въ оня страни, които иматъ нужда отъ импортъ на чуждастранни вина, както що сж: Америка, Россия, Франция, Германия и др.;
- г) отсжтствието на специални фирми въ страната, които да се занимаватъ исклучително съ експортна търговия на вината;
- д) неизвѣстността на качествената анализа на нашитъ вина;

е) сжкпитъ мита, съ които се облагатъ нашитъ вина при внасянието имъ въ чуждитъ държави;

ж) отсжтствието на егидни и практически комуникационни срѣдства за превозъ на нашитъ вина изъ вътрѣшността на България, а въ слѣдствие на това и повишение на тѣхната цѣна, която се наговарва отъ сжкпния превозъ.

Като вземамъ предъ видъ пръпятствията които изложихъ по-горѣ, а отъ друга страна облагата, която би могла да има България съ повдиганието рационалното винопроизводство и успѣхътъ, който може да се постигне въ търговията на нашитъ вина, азъ вземамъ смѣлостта да ви прѣдложж долуизложеннитъ срѣдства, които намирамъ, че ще бѣждъ въ състояние да спомогнатъ въ това отношение на нашата страна.

Първото и най-важно отъ тѣзи срѣдства е това, което би могло да повлияе за подобръние качеството на нашитъ вина, а за постигванието на това срѣдство ще могатъ послужитъ твърдѣ успѣшно:

1) Добри популярни и общедостъпни книжки и брошурки по приготвянието и пазението на вината. Тѣзи книжки ше тръбва да бѣждъ стѣкмени съ съдържание ясно, кратко и вразумително и достъпно за лицата, които ще иматъ нужда отъ тѣхъ. Тѣ ще тръбва, освѣнъ това, да иматъ една извъредна умѣренна цѣна и да се распространятъ въ достатъчно число между винопроизводителитъ.

2) Пѣтующи учители, които би могли нагледно да покажатъ и съ опитъ да придружатъ всичкитъ поучения, които иматъ за цѣль подобрънянието на нашето винопроизводство и неговото приспособление на по-рационална система.

Опитътъ съ пѣтуощитъ учители не само по винарството, но и по другитъ отрасли на производителността е правенъ почти по всичкитъ западно-европейски държави съ извъредно благоприятенъ успѣхъ, а въ нѣкои отъ тѣхъ (Франция) съществуваатъ постоянни департаментални пѣтующи учители, находящи се на държавна длѣжность, които иматъ за обязанность да пѣтуватъ цѣла година въ района на по-вѣрениия тѣмъ департаментъ и да поучаватъ въ горния смисълъ насѣленцето съ популярни лекции, които отпечатани стподиръ се раздаватъ или даромъ или съ съвѣмъ снижена цѣна на населението. По мимо горнията полза, такива пѣтующи учители могатъ да спомогнатъ твърдѣ много и съ своитъ локални изучавания на мѣстната производителность, да притогвятъ по-точень и подробенъ материалъ за статистиката на нашето вътрѣшно богатство.

3) Учреждаието поне на едно специално практическо винарско училище и то неурѣмно въ нѣкой отъ портюнитъ градове край Дунава, отъ кждѣто ще може полесно да се експортира въ странство приготвеното вино. Въ такова едно училище ще тръбва теоретическитъ прѣдмѣти да се намалятъ на минимумъ, а, наопакъ, учащитъ се да се занимаватъ колкото е възможно повече практически, за да могатъ да усвоятъ добрѣ именно практическата страна на винопроизводството, което е нужно за у насъ. Заедно съ изучаванието на винопроизводството ще тръбва учащитъ се да се запознаятъ добрѣ и съ произвежданието, сушенето и преращянието на по-важитъ за експортната търговия овоцѣя, а може и съ култивиранието на нѣкои по важни жи-

аустриялни растения както що сж: тютюнът, макъ за опиумъ и др. т.

За мѣсто, годно за такова училище, азъ намирамъ, че най добръ ще бѣде да се избере градътъ Видинъ и то по тѣзи съображения:

1) че както градътъ самъ тѣй и окръгътъ е най богатъ отъ всичкитѣ край Дунавски градове съ лозя (около 40,000 до 45,000 дюлюма лозя);

2) че както самото положение и естество на тѣзи лозя, тѣй сжщо и производимитѣ тамъ вина иматъ твърдѣ голѣмо сходство съ прочутитѣ Негогински вина, извѣстни по цѣль свѣтъ, та вслѣдствие на това и по лесно ще може да си спечели този пунктъ извѣстно име помежду заграничнитѣ търговци на вино;

3) че градътъ Видинъ е най-близкия до Западна-Европа портъ на Дунавътъ;

4) че съ уреждането на подобно училище ще може да се спомогне твърдѣ успѣшно отъ една страна за по лесното унищожение на филосериата зараза, която се е появила прѣди нѣколко години тамъ, а отъ друга стр на учащитѣ се ще да иматъ възможность да се запознаятъ по отблизо съ борбата противъ този зловрѣднъ инсектъ;

5) че самия окръгъ е готовъ да спомогне за устройството на едно подобно училище, както съ пари (около 15,000 до 20,000 лева) и съ нуждното за заведението и за принадлежашето къмъ него градини мѣсто, тѣй и съ всичкия потребенъ строителенъ материалъ, (дърва, камъни, варъ, пѣськъ и др.), съгласно свѣдѣнията, които Министерството на Финанситѣ е получило отъ Господина Управителя на този окръгъ и на основание постановленията на Постоянната окръжна Коммисия и Общинското Управление, които придружаватъ тѣзи свѣдѣния на Окръжния Управителъ.

Нуждата отъ едно подобно училище за Южна-България се удовлетворява твърдѣ добръ съ съществуещото Практическо Земледѣлческо Училище въ Садово при гр. Пловдивъ, което се намира въ центрътъ по между най производителнитѣ на вина окръжи (Т. Пазарджикъ, Станимжа, Чирпанъ, Сливенъ, Казанлъкъ и др.) и въ което винарството се прѣподава твърдѣ обширно съ всичкитѣ практически експериментации. За постигането на тази цѣль въ това училище се е обърнало особно и твърдѣ значително внимание на винопроизводството, то е снабдено съ всичкитѣ пуждни инструменти и располага съ една подница, приготвена макаръ и въ малъкъ размѣръ но по най-модерната система.

Тази е вече втора година отъ какъ въ това училище се приготвятъ прѣзь врѣме на реколтата по нѣколко хиляди оки вино, което по своето извѣрдино похвално качество може да конкурира съ всѣко едно съответствующе чуждестранно вино. Слѣдователно, съ едно малко подобрене, което може да се състои въ расширението на подницата, споменатото заведение ще може за напрѣдъ да служи, като центръ, който ще има твърдѣ успѣшно влияние върху подобренето на винопроизводството въ Южна-България.

4. Едно отъ по значителнитѣ срдѣства, което би на спомогнало твърдѣ успѣшно за гонимата цѣль ще може да бѣде и уреждането на една образцова изба (Musterkeller) по системата, по която е основано Унгарското правителство извѣстната подобна държавна изба въ гр.

Буда-Пеща. Причинитѣ, които сж побудили споменатото правителство да основе тази образцова изба сж сжщитѣ тѣзи, които се явяватъ и у насъ, а именно да се напомогне за экспортната търговия на Унгарскитѣ вина. Отъ една страна неизвѣстността на тѣзи Унгарски вина въ свѣтовнитѣ тържища (преди около 20 години отъ което врѣме почти и съществува споменатата държавна изба), отъ друга страна нееднаквостта на продукта (както това е сега у насъ), послѣдствие на многото производители, а въ малки количества, отъ третя страна недоброкачествеността на производимитѣ вина, било по причина на незнание, или по причина на фалшива спекулация (водни, прѣправяни, и въобще недобри и нетрайни вина), всичко това бѣ заставило по онова врѣме Унгарското правителство да се погрижи да издири срдѣство, съ което да може да пробие пкътъ и спечели добра прѣпорѣчка на своитѣ вина, а заедно съ това и да подпомогне тѣхната экспортна търговия. Като най годно за тази цѣль срдѣство споменатото правителство потърси въ учредяването на споменатата държавна изба. Основнитѣ принципи за учредението и администрацията на това заведение на кжсо описани се състоятъ въ слѣдующето: Самата сграда на избата съ всичкитѣ ѳ принадлежности, оръдия, сѣдини, както и персоналтѣ сж уредени на сметка на самата държава. Въ тази изба прѣдаватъ своитѣ вина всичкитѣ свѣзи винопроизводители, които по какви и да било причини не могатъ сами да си култивиратъ своитѣ вина, нито пакъ могатъ намѣри самостоятелно откуповачи за тѣхъ. Управлението на избата приема само такива вина, които по своето съдържание и качественна анализа отговарятъ на изискуемитѣ условия, а това обстоятелство задължава винопроизводителитѣ да приготвятъ, макаръ и въ малки количества, по-внимателно и по-рационално своитѣ вина, ако желаятъ да бѣдѣтъ лесно продадени и съ по добри цѣни.

Приетитѣ по такъвъ начинъ полусурови (недоспѣли) вина се отгледватъ и приготвятъ по панататакъ, до като достоятъ да станатъ годни за продажъ.

Управлението на образцовата изба има свои филиали, или по добръ реномирани фирми не само въ всичкитѣ по главни европейски градове, но и въ Америка, които фирми се грижатъ за прѣпродаването на споменатитѣ по горѣ вина срещу една опрѣдѣлена процентна печалба, а отъ стойността, получена за тѣзи вина, се изваждатъ предварително текущитѣ разности за поддръжане на образцовата изба и единъ опрѣдѣлен процентъ за амортизацията на капитала, който е билъ положенъ отъ държавата за устройството на тази изба, а останалата сума се разпрѣдѣля помежду притежателитѣ на вината, съразмѣрно съ прѣдаден тѣ отъ тѣхъ количества.

По този начинъ, слѣдъ истичането на извѣстно число години, разностикъ за устройството на избата се изплащатъ, а така сжщо и ежегодната поддръжка на текущитѣ разности за нея. Благоприятния успѣхъ постигнатъ отъ Унгарското правителство съ това прѣдприятие не подлѣжи на никакво съмнѣние и, макаръ че сега има вече и частни винарски заведения и даже въ по голѣмъ размѣръ, споменатата държавна изба тамъ продължава да съществува и до денъ днешенъ Пѣма съмнѣние, че както размѣрътъ на избата, тѣй и нейното

устройството може да се приспособи у насъ съ нѣкои видоизмѣнения, съответствуващи на нашитѣ мѣстни условия, но въ всѣки случай, за пръвъ пѣтъ, би било и най-сгодно и най-економически, ако тя се устрои за сега при споменѣното по горѣ винарско училище, въ гр. Видинъ и, азъ вѣрвамъ, че добрия примѣръ ще си спечели въ кратко врѣме привърженици и между частнитѣ инициатори у насъ, което е и най-желателно да стане.

5. Друго едно отъ сръдствата, които азъ намирамъ, че ще може да спомогне на горѣизложената цѣль е подробното изучаване качеството на нашитѣ вина и тѣхната рекомандация въ странство.

За постиганнето на тази цѣль азъ намирамъ за твърдѣ необходимо да се подложатъ колкото е възможно повече вина изъ нашенско на химическа анализа и то както вътрѣ въ държавата, тъй сѣщо и въ странство. Резултатитѣ отъ тѣзи анализи може да се съобщаватъ переодически въ по главнитѣ европейски вѣстници, които се занимаватъ специално съ винопроизводството и винарската търговия, а така сѣщо и на специалнитѣ търговски камари въ странство, които се интересуватъ отъ подобни свѣдѣния.

За анализата на нашитѣ вина въ странство и за тѣхната рекомандация, азъ имахъ щастливия случай, при моето пътуване, да спечеля общанието и любезната готовност на нѣколко прочути европейски завѣдения както: Аналитическата станция при Винарската академия въ Клостернейбургъ, Земледѣлческия университетъ въ Хале (Германия), Земледѣлческата академия въ Монпелье (Франция), Винарската академия въ Гейсенхеймъ (Германия) и др. под. Тази мѣрка е отъ една страна доста ползотворна, а отъ друга страна и нѣма да коштува твърдѣ сѣщо и, ако благоволите да я подобрите, азъ ще могъ въ скоро врѣме да ѝ приведа въ изпълнение, тъй като влѣзохъ вече въ споразумѣние и вземахъ нуждитѣ мѣрки за нейното усъществяване.

За обязанность считамъ да ви съобщя, при този случай, че по поводъ на една моя обширна статия върху лозарството и винопроизводството на България, която испроводихъ до Г-на Прѣдѣдателя на Германското винарско дружество въ Гейсенхеймъ и която статия сега наскоро бѣ обнародвана въ *Weinbau und Weinhandel organ des deutschen Weinbau — vereines* (No. No. 44 и 45), секретарьтъ на упоменатото дружество, Г-нъ Dahlen, ми съобщава съ писмото си отъ 26 Октомврий т. г. че споредъ даденитѣ му отъ Берлинъ наставления, отъ страна на правителството, щѣло да бжде отъ твърдѣ голѣма полза за нашата експортна винарска търговия, ако приготвя едно второ съобщение, съ особно указание върху винопроизводителнитѣ и сгодни за експорти мѣста по нашенско, въ видъ на изложение (Exposé), което да се прѣдаде на тукашното Германско Консулство, отъ кждѣто щѣло да се разсрата и съобща на Германскитѣ търговски камари. Отъ това обстоятелство азъ извличамъ заключението, за което, при своето прибавяне въ Германия, и самъ можахъ лично да се увѣря, че при недостатъкътъ на мѣстното производство, голѣмитѣ винарски заведения и фабрики въ Германия сѣ принудени да търсятъ вина въ странство и ако до сега не сѣ се обръщали за това нѣщо къмъ България, то е било по единственната причина, че

тамъ не сѣ били извѣстни нито обстоятелството на нашето винопроизводство, нито цорговетѣ отъ кждѣто би могли нашитѣ вина да се изнасятъ, нито тѣхното качество, нито тѣхнинѣ сгодни цѣни. Върху всичкитѣ тия въпроси бѣхъ принуденъ на много мѣста да давамъ подробни обяснения и на всѣкъдѣ, почти съ очудване, изслушвахъ обясненията върху нашата винарска производителностъ, за която до сега свѣтътъ почти нищо не знаеа.

6. Едно отъ сръдствата, което е спомогнало твърдѣ много за развитето на търговията и производителността на цѣль свѣтъ, е участието, което взиматъ разнитѣ производители на какви и да било продукти въ изложенията, локални и интернационални. Като имамъ това предъ видъ, азъ вѣрвамъ, че не само излагането на нашитѣ вина въ заграничитѣ изложения, но и уреждането на едно или нѣколко, колкото и да бждатъ скромни, изложения въ страната, ще да даде потиѣкъ къмъ благородната конкуренция на нашитѣ винопроизводители. Нѣма съмнѣние, че при участието въ подобни изложения за въ бждѣще, ще тѣрба да се взематъ всичкитѣ нужди мѣрки и да се изучи и приготви предварително съ голѣмо внимание въпросътъ за излагането на нашитѣ вина, за да се не повтарятъ сѣщитѣ грѣшки, които се случихъ преди нѣколко години съ нашитѣ вина въ винарското изложение въ Бордо, кждѣто станяхъ доста курioзни произшествия, отъ които азъ ще приведа тукъ като фактъ само слѣднитѣ двѣ:

1. По распоряжанието на централната властъ, съ циркуляръ до г-да окръжнитѣ управители, да сѣбержатъ отъ по-добритѣ винопроизводители на повѣренция тѣмъ окръгъ по нѣколко бутилки вино, за да се испроводятъ въ изложението въ Бордо, господинъ управительтъ на Видинския окръгъ предаде тази заповѣдъ съ второ циркулярно до господа околийскитѣ началници. Началникътъ на Видинската околия се е обръналъ къмъ своя старши съ заповѣдъ да изпълни предписанието. Старшия, отъ своя страна, намѣрилъ за по-удобно да преводи по къщата, на жителитѣ които иматъ вина, едного отъ своитѣ стражари. Стражарьтъ, безъ никакви по нататашни обяснения, тръгналъ отъ къща на къща да събира вино. Въ къщата на едно семейство, мене лично твърдѣ добрѣ познато, стражарьтъ казалъ слѣдующето: «проводи ме господинъ началникъ да му напълните съ вино тѣзи двѣ шишета». Слугинята, която събщила за това на своята господарка и взела нейното разрѣшение, влѣзла въ избата да напълни бутилкитѣ (разбира се отъ виното, което се е оточвало ежедневно за пиение), но при това съобразила, че ако даде чисто вино, то може да му преседне на господина началника, та за това доляла едната третя отъ всѣка бутилка съ вода. Бутилкитѣ били запесени въ околийското управление, кждѣто сѣ се снабдили съ нуждитѣ адреси на притежателитѣ на вината и отъ тамъ, по своя редъ, се испроводили въ Бордо. Нѣколко мѣсеци слѣдъ закриването на изложението, стъпанитѣ на споменатата по-горѣ къща получава единъ пакетъ на свой адресъ, въ който намира единъ дипломъ съ отпечатано на него името му и заедно съ дипломътъ и една бронзова медалъ съ което се отличава винопроизводителя на доброто вино (?) което е било излагано въ споменѣното изложение. Приведенъ отъ тази изненаданостъ въ недоумѣние, стоа

винтъ на къщата, комуто нищо не било съобщено за даденото отъ дома му вино, та, слѣдователно и самъ не е зналъ, че неговия продуктъ е билъ вземалъ участие въ Бордовското изложение, распитва подробно да не е станало нѣкоя грѣшка и като узнава отъ служинята, както за всичко друго, така и за налѣтната вода, останалъ твърдѣ наскърбенъ, тъй като ако би било излагано чисто виното, то той би трѣбвало да получи златна медалъ.

2. Помежду вината, които сж били излагани въ същото изложение въ Бордо, едното отъ тѣхъ (чини ми се отъ Плъвенъ) се харесало твърдѣ много на единъ богатъ фабрикантъ, който незакжнѣлъ да се обърне съ писмено предложение къмъ производителя да го пита: колко хиляди хектолитра има отъ същото качество на изложеното вино и по каква цѣна ще му го продаде. Нашия винопроизводителъ, като получилъ писмото на французския фабрикантинъ и, слѣдъ като узналъ съдържанieto му, останалъ твърдѣ смаянъ и казалъ: «азъ имахъ отъ това вино едно буренце отъ стогина оки, но ние го отдавна испихме!»

Горнитѣ два факта приведохъ тукъ за да укажа по релефно на неопитността и немаренята, които, пропуснати при подобни случаи, могатъ да поврѣдятъ твърдѣ много на нашата търговия, вмѣсто да ѝ помогнатъ, а сжщеврѣменно и да намѣкиж на това обстоятелство, че както производителитѣ, тъй сжщо и попечителитѣ, които сж вземали участие за излагане нашихъ продукти въ изложенията, сж били твърдѣ далечъ отъ да разбиратъ значението и цѣлѣта на такива изложения.

Азъ вѣрвамъ, че горчивий опитъ ще бжде, поне за бжджще, единъ добъръ урокъ за насъ.

7. По мимо всичкитѣ други срѣдства, които могатъ спомогнъ за развитието и напрѣдкѣтъ на нашата експортна търговия на вината, най-важното отъ тѣхъ е улеснението на импортьтъ въ чуждитѣ държави, въ отношение на митата, съ които тѣ се облагатъ. Его защо азъ намирамъ, че ще бжде отъ твърдѣ важна необходимостъ, щото въ сключаването на търговскитѣ конвенции съ другитѣ държави, да можеше да се поддржи всячески прокаранieto на една по-нисна тарифа за нашитѣ вина. Нѣма нужда да укавамъ на голѣмата важностъ въ подобрието на нашата търговия, ако се постигне единъ благоприятенъ резултатъ въ горния смислъ. Цѣлъ свѣтъ днесъ се бори и защитава митнитѣ тарифи за своитѣ произведения съ една енергия равна на тази, съ която защитава и границитѣ на своитѣ страни. Първитѣ облаги, които бихме могли да търсимъ при сключаването на подобни конвенции, трѣбва да бждатъ тѣзи, които ще спомогнатъ и улеснятъ извозтъ на нашитѣ вина, като продуктъ, който и днесъ вече заема едно отъ първитѣ мѣста на нашата производителностъ, а за въ бжджще, азъ вѣрвамъ, че ще се развие и напредне още повече.

Тѣзи сж, Господине Министре, мѣркитѣ, които азъ намирамъ за нужди да приведж като срѣдства, които съ приспособлението имъ, ще могатъ ни помогнъ не само за развитето и напрѣдкѣтъ на нашата експортна винарска търговия, но и за нейното повдигане на оизи високъ стѣпенъ, кждѣто ти се стрѣми да се въздигне.

II.

Състоянието на филуксерната зараза въ Европа, борбата противъ нея и приспособлението на Американскитѣ лози за възобновение и поддржане на лозарството.

Освѣтъ кралевството Гърция, която е единствената запазена страна отъ опустошението на филуксерата, лозята на всички други европейски държави, кждѣто се култивира лозарството, сж заразени вече отъ този съснителенъ инсектъ, и лозитѣ послѣдствия на тази зараза не закжнѣха да проявятъ своитѣ гибелни резултати, нѣкждѣ повече, нѣкждѣ по малко, споредъ пространството на заразената мѣстностъ, врѣмето отъ проявлението на заразата и мѣркитѣ, които сж били взети противъ нейното распространение. Съ милиони левове се броятъ разноскитѣ направени до сега, както отъ разнитѣ правителства, тъй сжщо и отъ частни инициатори, въ борбата съ този инсектъ и безуспѣшнитѣ резултати на тази борба отчаяхъ цѣлъ свѣтъ. Общана бѣше една сума отъ 300,000 л отъ страна на Французската академия за възнаграждение томува, който успѣе да намѣри срѣдство за уничтоженieto на филуксерата; до сега сж се представили 161 разни директни и индиректни срѣдства за постигането за тази цѣлъ и обѣщаната сума не може никой да спечели, тъй като нито едно отъ показанитѣ до сега срѣдства не се оказало за сгодно или приспособимо. Препоръченото отъ г-на Пастеора срѣдство за третиране заразенитѣ отъ филуксерата лози съ *вжглениа сулфидъ* (*Sulfur de Carbon CS₂*), къмъ което се придржахъ въ нѣкои страни, като къмъ единственото за тази цѣлъ по сгодно срѣдство се указа тоже никакъ неприспособимо и всичкитѣ, които го употрѣбвахъ, сжзгалихъ както огромнитѣ разноски направени покрай неговото употрѣбение, тъй сжщо и загубеното врѣме. Най-голѣмото влияние, което практическитѣ резултати показватъ, че *вжглениа сулфидъ* може да има върху филуксерата, то е намаляването на нейнитѣ зловрѣдни дѣйствия и то отчасти и въ тѣзи само мѣста, край лозята, кждѣто могатъ да допржтъ испаренията отъ това вещество, но това е толкова маловажна помощъ, а отъ друга страна коштува толкова разноски и трудъ, щото неговото употрѣбение, особно въ нашитѣ страни и при нашитѣ обстоятелства, би било абсурдно.

Впрочемъ, сжществуватъ мнзина авторитети, които съ опитъ на ржка идатъ да спорятъ и това маловажно влияние на *вжглениа сулфидъ*. При своето посѣщение, което направихъ на химико-физиологическата станция, при винарската академия въ Колостернеибургъ, директортъ на тази станция, професоръ D-r Leonard Roesler (личностъ прочута, по цѣлъ свѣтъ съ своитѣ важни изслѣдания и щудии въ химико физиологическитѣ науки) при разговортъ, който имахъ съ него, по поводъ влиянието на *вжглениа сулфидъ* върху филуксерата, ми показа единъ свой препаратъ и ме увѣри въ слѣдующето: той натопилъ заразени отъ филуксерата лозни корени въ чистъ *вжглениа сулфидъ*, кждѣто прѣсѣдѣли 4 дни и, слѣдъ като ги извадилъ и изсушилъ, то филуксернитѣ яйца, които сж се намирали по тѣзи корени сж се пакъ излупили и инсектитѣ, които излѣзли отъ тѣхъ сж продължавали да живѣжтъ!

Съ една рѣчь, никакви абсолютно радикални сръдства противъ распространението и пагубитѣ на филоксерната зараза не сж се открили до сега и, споредъ досегашнитѣ изслѣдванія, направени върху този инсектъ, смѣло можѣ да кажѣ, че едва ли нѣкога и ще можѣтъ да бждѣтъ изобретени подобни сръдства, та, съ опитванieto на подобни безуспѣшни сръдства, въ много отъ Европейскитѣ страни лозята се заразяватъ повече, и повече, вмѣсто да се избаватъ отъ заразата. За по голѣма яснотъ на тази горчива истина, азъ ще при ведѣ по долу единъ прегледъ за състоянието на филоксерната лозята въ разнитѣ Европейски държави, за презъ послѣднитѣ години, отъ кждѣто най-ясно ще може веѣки да си състави понятие за размѣрѣтъ на злото, което този ничтоженъ инсектъ е въ състояние да направи.

1. **Франция.** Въ началото на 1886 година, Франция е имала още 1,990,586 хектара продуктивни лозя, което пространство, презъ сжщата година, чрезъ опустошенията на филоксерната се е намалило съ 66,127 хектара, т. е. въ една година сж се съсипали повече отъ половината на всичкитѣ лозя, колкото има България! А презъ цѣлото врѣме отъ като се е появила филоксерната, въ Франция сж били съсипани 500,000 хектара лозя, т. е. 5 пѣти толкова лозя, колкото има въ цѣла съединена България! Ако вземемъ за сръдно производство 27 хектолитра на хектаръ и като смѣтемъ, но най умѣренна цѣна, споредъ както се тамъ продаватъ вината, т. е. по 100 лева единъ хектолитъръ излиза, че Франция има веѣка година една загуба отъ 1,350 000 000 лева отъ филоксерната зараза!

Презъ 1886 година се е правилъ опитъ за унищожението на филоксерната съ наводняване едно пространство отъ 24,339 хектара; а чрезъ третиране съ вжглещъ сулфидъ, едно пространство отъ 40,585 хектара, и чрезъ третиране съ потасно-вжглещия сулфидъ (K_2CS_3) едно пространство отъ 5227 хектара, по резултатитѣ на това третиране сж останали безуспѣшни. Освѣлиъ това, презъ тази сжщата година сж били посадени тамъ около 75,262 хектара лозя съ американски прѣчки, а върху едно пространство съ лозя отъ 700 хектара сж направили опитъ съ приспособлението на Балбиниовата метода за унищожаванието на зимното яйце на филоксерната.

Презъ тази, (1886) година, Французкото правителство е израсходвало, по поводъ на горнитѣ опити въ борбата противъ унищожението на филоксерната, една сума отъ 1,250 000 лева. Въ тази сума не влизатъ разносжитѣ, направени отъ 25,572 души разни притежатели на лозя за сжщата цѣль.

Въ островъ *Корсика*, презъ 1886 година се намѣриха заразени лозята на едно пространство отъ 4,500 хектара отъ които 2,000 хектара още презъ сжщата година бждоха събсемъ съсипани и унищожени.

Презъ сжщата, по-горѣ спомената година, се откриха и въ *Алжирия* 59 заразени отъ филоксерната мѣста въ обѣмъ на 24 хектара и то въ мѣстото на *Оранъ* и *Константинъ*.

2. **Германия.** Германскитѣ лозя сж расположены главно на 2 мѣста: въ долината на р. Аръ и покрай брѣговетѣ на реката Рейнъ. Отъ цѣлото пространство лозя, расположены по рѣката Аръ, по настоящемъ сж заразени отъ

филоксерата 53 мѣстности въ едно пространство отъ 20,554 квадратни метра — и отъ това по р. Рейнъ — 72 мѣстности на 90,790 квадратни метра. Въ Рейнскитѣ лозя ходихъ самъ лично, присѣтствувахъ при третиранieto на заразенитѣ мѣстности и унищожаванието на лозята и се запознахъ отблизко съ расположението на заразата, която се е прѣснала въ толкова комплексирани направления, щото, освѣлиъ едно опростаиванне, друго нищо неможѣтъ да очакватъ тѣзи прочути лозя.

Отъ една страна лозята посока на заразата (отъ сръдата къмъ крайщата, а не въ единъ жгѣлъ въ страната, както е у насъ въ Видинско), отъ друга страна голѣмото количество на заразенитѣ мѣстности и отъ трета страна извъредно голѣмата стойностъ на тѣзи лозя прѣзватъ невъзможно почти приспособлението на една радикална мѣрка за унищожението на заразата, чрезъ искореняване и изолиране лозята, както това се практикува у насъ и както това се прѣпорѣчва като една отъ най-решителнитѣ и най-успѣшни мѣрки за спиране на злото.

Въ *Хесенското герцогство*, споредъ изслѣдваніята, направени презъ 1886 година, се оказало, че тамъ има едно пространство отъ 2035 хектара лозя, заразени съ филоксерната.

Въ *Вюртембергското Кралѣвство* сж се открили сжщата година 6 мѣстности отъ лозя заразени съ филоксерната, на едно пространство отъ 29 ара.

Въ *Елзаскитѣ* лозя сж се открили нови 9 мѣстности, заразени отъ филоксера, на едно пространство отъ 1800 квадратни метра.

Само презъ 1886 година, Германското правителство е израсходвало, по борбата противъ филоксерната, една сума отъ 448,000 марки.

3. **Австро-Унгария.** И въ тази държава филоксерната зараза е взела, презъ послѣднитѣ врѣмена, твърдѣ голѣми размѣри въ своето распространне, въпрѣки тому, че и тука сж исхарчени и продължаватъ да се харчатъ огромни количества пари за изолиранието на това пространство на заразата.

Въ *Долна Австрия* отъ 1898 хектара лозя сж се заразили 1677 мѣстности на едно пространство отъ 431 хектара.

Въ *Щирия* отъ 1629 хектара лозя сж се заразили 1212 мѣстности на едно пространство отъ 422½ хектара.

Въ *Краинско* отъ 944½ хектара сж се заразили 488 мѣстности, на едно пространство отъ 111½ хектара.

Въ *Истрия*, отъ 1571 хектара лозя сж се заразили 4 мѣстности на едно пространство отъ 142½ хектара.

Въ *Унгария* отъ 425,314 хектара лозя сж се заразили 10,000 хектара, която зараза е распрѣстната помежду 32 комитати (окръжи).

Най-голѣмъ размѣръ, обаче, е завзела заразата въ Хърватско и Славония, кждѣто половината отъ цѣлото пространство лозя е заразено отъ филоксерната.

4. **Испания.** Въ тази страна, филоксерната зараза презъ 1886 год. е била толкова силно распространена, щото, по настоящемъ, повече отъ ¼ отъ цѣлото пространство лозя на цѣлата тая злощастна страна се считатъ за съвсемъ съсипани. Отъ 112,232 хектара лозя, само въ мѣстността *Малига*, която произвежда извѣстното подъ това название и прочуто вино, 28552

хектара сж съвършено унищожени, 43082 не дават вече никакъв плодъ и 11835 хектара сж силно заразени, а само 28,763 хектара по настоящемъ сж още здрави. Сжщия размъръ е взела заразата и въ мѣстността *Адра*.

5. Италия. Филоксерната зараза въ тази държава, при края на 1885 година бѣше взела твърдѣ голѣми размѣри не само въ *Сицилия*, но и на континента. — Не само, че въ Сицилия се открихъ нови заразени мѣстности по лозята на: *Ното*, отъ кждѣто се произвеждахъ прочути и сжкоцѣпни вина, *Мессина*, *Риджи*, *Бутера*, *Мацарино*, *Пияца*, *Армерияна*, *Калтагирона*, *Нисцели*, *Лентини*, но такива бѣха открити и на континента по лозята на: *Анцано-дел Парко*, *Айроно*, *Мондонико*, *Триушо*, *Маркало*, *Долчеаква*, *Валекросна*, *Сан-Владжио*, *Солдино* и *Периналдо*.

Бързо и въ най-голѣмъ размъръ заразата се е распространила въ провинциитѣ: *Комо*, *Милано*, *Порто*, *Маурицио*, *Мессина*, *Регио-калабрия*, *Калтанисета* и *Сиракуза*. Твърдѣ нагледенъ примѣръ, за бързото развиване на заразата ни представляватъ провинциитѣ *Комо* и *Порто-Маурицио*. Въ първата, презъ 1879 година е имало заразени мѣстности отъ филоксерата а презъ 1885 година — 108 такива мѣстности; а въ втората, презъ 1880 година сж били заразени само 2 мѣстности, а презъ 1885 год. тѣхното число е порасло на 173! — Въ Сиракуза, презъ 1884 год сж били заразени само 12 мѣстности, а презъ послѣдната година тамъ се открихъ 157 такива заразени мѣста въ тази провинция. Въ провинцията *Кастелано*, която е най-малко заразена отъ филоксерата, презъ 1885 година сж се съсипали буквално 150,000 главини отъ най-благороднитѣ видове! Въ провинцията Сасари, филоксерната зараза обѣма едно пространство лозя отъ 145 1/2 хектара и е распръсната на 221 мѣстности.

Въ цѣла Италия до сега се намиратъ около 679 хектара лозя заразени отъ филоксерата, отъ които 378 1/2 хектара сж съвършено съсипани.

6. Португалия. Въ сѣвѣрната частъ на тази страна филоксерната зараза е направила до 1885 година една твърдѣ голѣма пагуба, особно около мѣстата край *Дуро*. Голѣми пространства отъ лозя сж преобърнати на гори и винарската производителностъ отъ края на *Дуро* се е намаляла съ 40,000 пхтни. Така сжщо и въ южната частъ на тази страна, филоксерата е направила твърдѣ голѣми опустошения до 1885 год. особно въ провинцията *Естремадура* въ окръжитѣ *Леурия*, *Сантаремъ* и *Лисабонъ*, кждѣто не само че сж се открили твърдѣ много новозаразени мѣстности, но и въ заразенитѣ отъ по прѣди, инсектътъ се е толкова распространилъ, щото прѣдвѣщава въ скоро врѣме едно съвършено унищожение. Презъ 1882 година сж били заразени лозята въ тая страна на едно пространство отъ 1500 хектара; презъ 1883 год. на 9600 хектара; презъ 1884 год. на 16,000 хектара; презъ 1885 год. на 18,000 хектара.

7. Швейцария. И тази страна е застрашена отъ бързитѣ опустошения на филоксерната зараза. До сега сж се открили тамъ 196 заразени мѣстности, на едно пространство отъ 10 1/2 хектара. Швейцарското правителство е изработвало за унищожението на заразата

само въ Женевския кантонъ, презъ 1886 г., една сума отъ 54,000 лева, а за въ цѣлата республика — 276,103 лева. Най-голѣмъ размъръ, по настоящемъ е взела заразата въ кантонитѣ *Женева*, *Найбургъ*, *Вадъ* и *Цюрихъ*.

8. Ромжния. Освѣнъ въ Праховския окръгъ, кждѣто пръвъ пхтъ бѣше констатирана филоксерната зараза въ въ тази страна, презъ послѣдното врѣме, тя се е появила и по повече мѣста на южнитѣ поли по *Карнатскитѣ гори*, а най-силно въ околността на *Плоещъ*.

9. Турция. Филоксерната зараза въ тази държава се е ограничавала до миналата година, само по лозята, расположени на Азиатската страна на Цариградъ. Споредъ по послѣднитѣ свѣдѣния, обаче, тя е прѣминала вече и на Европѣйската страна, кждѣто се е появила въ доста голѣми размѣри по лозята на *Маслакъ*, *Къзлъ-Топракъ*, *Фенеръ багче*, на 5 километра на югъ отъ *Скутари*.

10. Россия. Въ Россия се е констатирала на ново филоксерната зараза, презъ 1886 год., въ околността на *Кишневъ* (Бесарабия) на едно расстояние около 29 километра къмъ сѣвероизточната страна.

11. Сърбия. Въ тази съседна намъ страна филоксерната зараза е распръсната по една расклонена линия отъ сѣвѣрната дори до южната частъ. Заразенитѣ мѣста сж твърдѣ много на брой, и най-застрашителното е това, че направлението на заразата е толкова расклонено и комплексирана щото съставлява почти една цѣла мрѣжа отъ заразени легла, която покрива цѣлото пространство почти на всичкитѣ лозя въ тази държава. Най-голѣма пагуба сж прѣтърпили до сега лозята по *Семедровския*, *Пожаревачкия*, *Крушевачкия*, *Краевачки*, *Валевски*, *Шабачки* и *Крайския* окръзи. Опитътъ направенъ въ *Неготинскитѣ лозя* (отъ кждѣто филоксерната зараза бѣ прѣнесена у насъ), съ третираниемъ заразенитѣ мѣстности съ вжглени сълфидъ, не само, че не принесе абсолютни никаква полза, но даже напомотна за нейното по голѣмо распространеие, което обстоятелство има и за насъ много горчиви послѣдствия, тъй като каквито рационални мѣрки и да вземаме у насъ, за унищожението на филоксерната зараза, тя ще може постоянно да ни застрашава съ нови инфекции отъ тѣзи лозя.

Споредъ изложенитѣ по-горѣ свѣдѣния, съвѣмъ ясно излиза, че злото день отъ на день се повече и повече увеличава, разноскитѣ ставатъ до баснословенъ размъръ и злобната пагуба застрашава винопроизводителитѣ съ много по-горчиви сѣтнени. И тамъ, кждѣто борбата се е повдигнала противъ зловрѣдния инсектътъ съ най-голѣма енергия и тамъ, казвамъ, се е разбила тази енергия отъ каменнитѣ стѣни на невъзможността и безмощието! Въ *Агния* (Германия) сж се харчили по 30,000 марки (37,500 лева) на единъ хектаръ лозя за унищожението на филоксерната зараза, по усилхътъ е билъ твърдѣ ничтоженъ, за да не кажъ никакъв!

Предъ такава една грозна перспектива за винопроизводството по цѣлъ свѣтъ, когато всичкитѣ бѣха записани съ угрожающето пещастие и когато всички — и звани и незвани — предлагаха срѣдства противъ злото, едно отъ друго по куриозни и по непригодни, испихна наведнажъ методата за употребението на Американскитѣ лози, които били противустояли на филок-

сертата зараза. Цѣлъ свѣтъ се зарадва и въ бързо врѣме, както свѣтилата на науката, по цѣлъ свѣтъ, тѣй сѣщо и богатитѣ винопроизводители не закъсѣха да се заловятъ за тази система, така сѣщо както този, който се дави се улавя и за сламката!

Преди да изложж резултатитѣ отъ присвояването на тази метода, нека ми бѣде позволено да очѣртаж на кѣсо въ какво се състои сѣщността на нейното приспособление.

Всичкитѣ Европейски лозя се съсипватъ отъ филосерата, послѣдствие на това, че малкия инсектъ се натрупва на най-долнитѣ и най-тънки лозени коренчета. Покривката на тѣзи коренчета (епиблемата) е твърдѣ нѣжна, та филосерата пробива съ своята смукалка тази кожичка и причинява едно нараняване, вслѣдствие, на което се образуватъ единъ видъ подутипи, отоци, или, както ги наричатъ съ научния терминъ, *подоситети*. Тѣзи отоци измѣняватъ формата на тънкитѣ лозени коренчета отъ концевидна на зърнеста форма и изгледватъ като жълти мехурчета, подобни на пшенично зърно, но въ по-малкъ размѣръ. Съ появението на тѣзи мѣхурчета се разваля редовния токъ на соктъ (мѣзгата) на растението, който вмѣсто да стива на горѣ изъ стеблото и да храни самото растение, слиза и се натрупва въ споменжитѣ по-горѣ мѣхурчета. Този именно сокъ, натрупанъ въ тѣзи мѣхурчета, служи за храна на филосерата, която, като забие своята смукалка въ тѣхъ, изсмуква соктъ изъ вътрѣшността. На мѣстото на изсмукания сокъ дохожда другъ да го замѣсти, така сѣщо, както изсмуканото млѣко отъ боската на нѣкое млѣкопитающе животно се замѣства, въ разстояние на едно извѣстно врѣме, съ друго млѣко. Но и този новия сокъ се изсмуква на ново отъ филосерата и т. н., вслѣдствие на което лозата като не получава вече никаква храна, чрезъ своитѣ корени, захваща да не вирѣе, до като съвсѣмъ изсѣхне. Щомъ такава една лоза е изсѣхнала, филосерата се премѣства на друга по здрава, до като и нея изсуши; отъ тамъ отива на третя и т. н. Дѣйствително, че самия инсектъ, както казахъ и по горѣ, е толкова дребенъ и ничтоженъ, щото отъ начало никой не би повѣрвалъ, че той е въ състояние да причини такава една врѣда, но тукъ има едно друго обстоятелство, което отхвърля подобно съмнѣние, а то е, че вѣдѣто слабостта на единия индивидуумъ може да му попречи да извърши предприето си, тамъ съединитѣ сили на множеството го постигатъ. Но самото си е естество, особно по начинъта на своето размножаване, филосерата представлява единъ колкото любопитенъ, толкова и достоенъ за очудване предметъ. Презъ едно лѣто, всѣка една женска филосера, безъ никакво съвокупление съ мъжската, може да произведе отъ 8—12 генерации, което зависи отъ мѣстнитѣ условия на климатътъ, храната, почвата и др. Всѣка една снася срѣдно число по 60 яйца, отъ които, въ двѣ недѣли, произлизатъ съвършени инсекти, способни и сами да се размножаватъ. Ако вземемъ за срѣдно число 10 генерации презъ едно лѣто, то отъ една единичка женска филосера се произведатъ, въ това лѣто, приблизително $60^{10} = 3,627,970,560,000,000,000$ филосери! Когато се взвади една лоза, заразена съ филосерата, то тя възгледва като да е посипана съ ситно смлѣно кукурузено брашно.

Но и тази огромна расплодителностъ като да не била достатъчна за да причини съсипията, та природата е отишла още по нататакъ, за да направи удѣрътъ почувствителенъ и е наредила тѣй, щото филосерата отъ послѣдната генерация се излунва съ дълги и лежки крила, съ помощта на които може лесно да се издигне въ въздухътъ и по тоя начинъ да може лесно да се прѣнася съ вѣтрѣтъ и въ други здрави лозя и то на едно разстояние отъ 20—30 километра.

Отъ една страна огромната расплодителностъ и лесното прѣнасяние на филосерата съ вѣтрѣтъ, отъ друга страна дребността на инсектътъ и неговото расплзване по земята дори и на 2 метра дълбочина, отъ третя страна неговото прилѣпване къмъ всѣки предметъ (прѣтъ, растения, листья, даже и по копитата на добитъка и по обувката на хората) всичко това напмага твърдѣ успѣшно за нейното распространение и прави невъзможно приспособлението на какви и да било мѣрки противъ това распространение.

Отъ това, което изложихъ по-горѣ, се вижда, че ако тънката кожичка (епиблемата), която покрива влакнообразнитѣ коренчета на лозата бѣше по-ягка и по-жилава, то, при всичкитѣ по горѣ споменати несгоди, филосерата не щѣше да бѣде въ състояние да прави такава силна пакостъ на лозата. Американската лоза (отъ разнитѣ видове) именно притѣжава тѣзи прѣимущества, т. е. нейнитѣ коренчета сѣ покрити съ една по-ягка и по-жилава епиблема, та филосерата не може да я пробива съ своята смукалка, за това тя по Американскитѣ лози не може да живѣе въ коренитѣ, а само по листата, вѣдѣто, обаче, не може да принесе почти никаква врѣда на лозата; въ това именно обстоятелство се състои сѣщността на приспособяването Американскитѣ лози за упазване на винарската производителностъ отъ опустошението на филосерата.

Посаждането въ Европа на Американскитѣ лози срѣщна, за пръвъ пѣтъ, прѣпятствие въ това, че тѣ, като по дивн, давахъ и по-лошъ продуктъ, и приготвенитѣ отъ тѣхъ вина бѣха не само далечъ отъ да се сравняватъ съ Европейскитѣ по качеството си, но не можехъ положително да се пиятъ. Съ врѣме, обаче, се намѣри срѣдство за отстранение на тази несгода: 1) съ посаждане на Американскитѣ лози върху които присаждахъ (аншамсвахъ) калемитѣ отъ Европейскитѣ лозя, съ което се смѣташе да се постигне двойна сгода, а именно: коренитѣ, които сѣ отъ Американска лоза ще устоятъ срѣщу поврѣдата отъ филосерната зараза а стеблата, които сѣ отъ европейска лоза, ще принасятъ таквъ плодъ, както сѣ принасяли самостоятелно тѣзи Европейски лозя; 2) слѣдъ внимателно изслѣдване и изучаване характерътъ на американскитѣ лози, намѣрихъ се нѣкои отъ тѣхъ, които могатъ индиректно да произведатъ доста сносни и добри вина и безъ да бѣдѣтъ присаждани съ Европейскитѣ. Ази ще изложж тукъ по-главнитѣ видове, както отъ първата тѣй и отъ втората категория на Американскитѣ лози:

1. Американски лози, които се присаждатъ съ Европейскитѣ:

Vitis Riparia	La Touratte
„ Rupestris	Marion
Riparia ordinaire	Pedroni

Solonis	Alvey
York's Madeira	Luissiana
Vialla	Hortons Virginia
Clinton	Scupperuon
Taylor	
Oporto	

2. Американски лози, които даватъ индиректенъ продуктъ :

	дава	червено	вино
Jacquez	"	"	"
Herbement	"	"	"
Cynthia	"	"	"
Cunningham	"	"	"
Othelo	"	"	"
Elvira	"	"	"
Noah	"	бѣло	"
Huntigton	"	червено	"
Cornucopia	"	"	"
Canada	"	"	"
Triumph	"	бѣло	"
Black Défiance	"	червено	"
Secrétaire	"	"	"
Duchess	"	"	"
Saint Saviour	"	"	"
Herbement	"	"	"

Почти отъ всичкитѣ тѣзи видове лози имахъ случая да вида и да опитамъ вината отъ тѣхнитѣ продукти, както въ Австрия (Клостернайбургъ) тѣй сѣщо и въ Германия (Хале, Гейзенхаимъ) и въ Франция (Бордо, Монпелие). Въ Монпелия има 2—3 къщи търговски, които се занимаватъ исклучително съ култивиранieto на огромни разсадици съ тѣзи Американски лози, отъ кждѣто прѣподаватъ съ милиони фиданки по цѣла Европа.

Най забѣжителната съ такава търговия фирма, въ Монпелие, е Franz Richter, който има нѣколко великолѣпни разсадици съ по нѣколко десетки хектара, отъ която фирма се снабдяватъ почти всичкитѣ Европейски държави съ прѣчки и прѣсадици отъ Американски лози.

Както споменахъ по-горѣ, съ въвежданieto на Американскитѣ лози въ Европа, свѣтътъ помисли, че се е спрѣло злото, което постигна лозята отъ филосерната зараза. Тази илузия, обаче, въ скоро врѣме се утихна и познатата пословица дойде още веднѣжъ да докаже, че «всичко що се лъщи, не е злато»! Не се измина много врѣме и захванахъ да циркулиратъ слухове, както мѣжду вѣстникитѣ, тѣй сѣщо и мѣжду академитѣ, че не всичкитѣ видове Американски лози могатъ да противостоятъ на поврѣдата отъ филосерната, а само 10—15 вида отъ тѣхъ, тѣй като другитѣ, отъ влиянието на мѣстнитѣ климатически условия се измѣняватъ (аклиматизиратъ, акомодиратъ) и ставатъ, слѣдъ нѣколко години, достъпни за филосерната зараза тѣй сѣщо, както и Европейскитѣ лози. Слѣдъ 2—3 години, това число на противустоятитѣ на филосерната зараза Американскитѣ лози се намали на само 7 до 8 вида отъ тѣхъ. Тази година, (както имахъ случая самъ да чуя отъ устата на прочути авторитетни лица) това число се намалило само на 3 вида, а именно: *Vitis riparia* *York Madeira* и *Vitis Solonis*.

Тѣзи три вида само Американски лози сѣ успѣли до сега да се удържатъ противъ заразата, а всичкитѣ други били подлѣжали на загнивание отъ филосерната, тѣй сѣщо, както и Европейскитѣ лози. Презъ мѣсець юлий т. г. се распрѣсна слухъ, че и тѣзи три вида всички не сѣ устоявали на заразата, тѣй като въ лозята при Клостернаембургската академия се е намѣрилъ единъ видъ отъ тѣхъ (*York Madeira*) заразенъ отъ филосерната. Това обстоятелство ми даде поводъ да си задамъ слѣдующия въпросъ: Каква гаранция може да се има, че съ въвежданieto макаръ и само на горнитѣ два вида Американски лози нѣма да сполѣти лозята въ Европа (особно въ Южнитѣ страни) сѣщата горчива ирония, както това стана и съ другитѣ видове? И защо да не може да се предполога, че слѣдъ 10—15—20 па даже и повече години и тѣзи два вида Американски лози ще могатъ да се измѣнятъ и аклиматизиратъ тѣй, щото да бѣдѣтъ и тѣ изложени на унищожението отъ филосерната, както и другитѣ видове лози? Азъ имахъ случая на много мѣста и предъ разни авторитетни мъже и прочути специалисти по филосерната, да загагна върху съмнѣнието, което съставлява предмѣтъ на горний мой въпросъ и почти всичкитѣ ми отговорихъ съ повдигане рамена; нѣкой добавяше, че това не е невъзможно, друга казваше, че Американскитѣ лози сѣ послѣдната надѣжда въ тоя случай и че ако пропадне и тази надѣжда, то свѣтътъ ще се отчая, трети казваше, че до тогасъ, до когато може да се приспособяватъ Американскитѣ лози, тѣ трѣбва да се употрѣбаватъ, а когато и тѣхното примѣнение стане положително невъзможно, тогасъ чакъ може да се отстъпи отъ това срдство. Къмъ това послѣдното мнѣние и азъ съмъ наклоненъ и за това смѣя да предложъ тукъ, че ще бѣде въ веѣки случай по-добрѣ да направимъ опитъ и у насъ съ приспособлението на тази метода, а именно въ ония мѣста въ Видинско, кждѣто лозята се бѣхъ искоренили за да се ограничи заразата. Употрѣбението на Американскитѣ лози, произведени отъ сѣме, би било по-предпочително, но такава прѣчка излизатъ твърдѣ измѣчиви, та за това въ Видинско азъ намирамъ за по-добрѣ да се употрѣбятъ направо готови лози Американски, които могатъ лесно и ефтино да се набавятъ, а съ отвѣжданieto прѣчки отъ сѣмената на Американскитѣ лози да се направи опитъ и въ двѣтъ държавни практически земеделчески училища. Ако Ви бѣде угодно, господине министре, да одобрите предлагамата тукъ отъ мене мѣрка, то като благоволите да ми заповѣдате, азъ ще приготвя особень проектъ за тази цѣль.

Преди да свършъ за нужно считамъ да прибавя, че освѣнъ примѣнението на Американскитѣ лози има и друго едно срдство, което спомата доста сподручливо за упазвания лозята отъ филосерната зараза, а то се състои въ посажданieto лози по пѣсчливитѣ мѣста, които съдържатъ повече отъ 75% кремъченъ пѣсъкъ.

Тази система, особно въ послѣдно врѣме, се практикува доста успѣшно въ Унгария и макаръ че тя не е приспособима изобщо, но, поне тамъ, кждѣто има естествена стога, може да се препорѣча и у насъ. Освѣнъ това, моето мнѣние е, че като се съобразявамъ съ всичкитѣ мѣстни условия, въ които се намира нашето лозарство, да се не прибѣгва къмъ никакви други срдства (освѣнъ споменжитѣ по-горѣ) въ борбата про-

тивъ филоксерата у насъ, но да се удържи въ строгостъ назначеното на заразенитѣ мѣстности, съгласно съществуващитѣ вече за това инструкции, да се спира изнасянето отъ заразенитѣ мѣста на всѣкакъв видъ дозени части, лозарски инструменти, растения и въобще всичко, което може да съдържа прѣстъ и съ което би могло да се прѣнесе заразата; да се не пропуска внасянето отъ чужди страни на произведения и прѣдмѣти, които би могли да внесѣтъ и въ незаразенитѣ мѣстности филксерата и да се популяризира между населението опасността отъ този зловреденъ инсектъ, било съ брошурки и картини, било съ популярни лекции и обяснения отъ страна на административнитѣ органи.

Благодарение на сгодното обстоятелство, че филксерната зараза у насъ се е появила въ единъ доста изолиренъ жгълъ на нашето отечество, а отъ друга страна, че срѣщу заразата, която се бѣше появила на пѣколко само хектара, се взеха съ врѣме най-рационалнитѣ мѣрки (съ помощта на искрениванieto) срѣщу нейното распространение, азъ вѣрвамъ, че ако се пазятъ строго даденитѣ инструкции, това нейно распространение пѣма да може да вземе голѣмъ размѣръ и отечеството ни ще бѣде запазено отъ опустошенията на този бичъ за винарската производителностъ за да не се подложимъ на нещастията, които имамъ злочестината да опитатъ повечето отъ Европейскитѣ държави.

Единственното ми съмнение, което не могъ да затая при този случай е да не би въ врѣме на послѣдната Сърбско-Българска война, (когато надзора на заразенитѣ мѣста не можеше да се унази), да се е распространила заразата и въ събѣднитѣ здрави лозя, чрезъ прѣстъта отъ солдатитѣ и конетѣ на Сърбската армия, която бѣше разположена тѣмо по тѣзи мѣста около градътъ Видинъ. По тази причина, азъ намирамъ за неизбѣжно, щто да се направи едно строго и точно прѣглеждане на тѣзи лозя, за която цѣль ще бѣдѣтъ нуждни, както имамъ честта и въ другъ единъ свой рапортъ да предложъ, добри специалисти, макаръ и отъ чужбина, за да може да стане както трѣбва това прѣглеждане. И за одобрянето на това свое предложение ще да очаквамъ, господине министре, вашата заповѣдь, съобразно съ която ще се погрижъ съ врѣме да приготви нужнитѣ инструкции за тази цѣль.

На свършване, за приятна длъжностъ, считамъ да искажъ тукъ своята сърдечна благодарностъ на слѣдующитѣ лица, които съ своя любезенъ приемъ, който намѣрихъ въ тѣхъ и съ своето добро желание да ми напомогнатъ въ успѣшното извършване на възложената мѣнѣ миссия, улеснихъ задачата ми, а именно: на Негово Превъсходителство Графъ I. Szögenyi, Шамбеланъ, и таенъ-свѣтникъ при Австрийския дворъ, първъ шефъ на отдѣлението при Министерството на Външнитѣ Дѣла въ Виена; на Негово Превъсходителство Графъ Falkenhayn, Министръ на Земледѣлието въ Виена; на г-на д-ръ Jos. R. Ritter Lorenz v. Liburnau, свѣтникъ при Министерството на Земледѣлието тамже; на г-на Баронъ Бабо, директоръ на винарската академия въ Клостернайенбургъ; на г-на професора L. Roesler'a, докторъ на философията и шефъ на Цар. Имп. Хемифизиологическа експериментална станция, при сѣщата академия; на г-на К. Феъ, директоръ на винарско-помологическото училище въ Мѣлникъ (Чехия); на г-на

Hambek'a, директоръ на винарско-помологическото училище въ Троя при градъ Прага; на г-на Шавасекъ, управителъ на винарскитѣ изби на Н. С. княза Jos. Lobovic, въ Мѣлникъ; на г-на Šimaček, управителъ на винарскитѣ изби на Н. С. княза Fer. Lobovic; на г-на управителя на винарскитѣ изби на графъ Lippe-Dipmond въ Либѣховъ (Чехия); на г-на Jos. Wiktorin, притежателъ на великолѣпно уреденитѣ винарски изби въ (Мѣлникъ); на г-на G. Kühn, директоръ на Земледѣлческия факултетъ, при университетъ въ Хале (Германия); на г-на професора д-ръ W. Kirchner, тамже; на г-на д-ръ F. Heuer, доцентъ при винарско-помологическия отдѣлъ при сѣщия университетъ; на г-на д-ра Singelman, таенъ свѣтникъ и началникъ на отдѣлението за винарско-помологическия отдѣлъ, при Министерството на Земледѣлието въ Берлинъ; на г-на Reiter'a, инспекторъ по филксерната частъ въ Рейнскитѣ страни; на г-на д-ръ Goette, директоръ на винарската академия въ Гайзенхаимъ (Германия), както и на г-на професоритѣ отъ това заведение; на г-на H. W. Dahlen, генералъ-секретаръ на Германското винарско дружество въ Гайзенхаимъ; на г-на Jos. Baptist Sturm, притежателъ на фабриката за шампански вина въ Рюдесхаимъ (Германия); на г-на Georges Marsais, секретаръ на Министерския Съвѣтъ и директоръ на Земледѣлието въ Парижъ; на г-на de Sonnevillе, предсѣдателъ на земледѣлческото дружество въ Жирондинския департаментъ и притежателъ на „Chateau La Tour Guérand“ въ Бордо; на г-на Fr. Vassillière, департаменталенъ професоръ и началникъ на сервизътъ по филксерата въ Бордо; на г-на G. Föëx, професоръ по винарскитѣ науки и директоръ на земледѣлческото училище въ Монпелие; на г-на Leenharedt'a, притежателъ на образцовото лозарско-винарско имѣние въ Монпелие; на г-на управителя на имѣнията на С-те August D'Espous, въ Монпелие; на г-на Матлековича, държавенъ секретаръ при Министерството на Земледѣлието въ Буда-Пеща; на г-на д-ръ G. Horvath, директоръ на главната Угарска филксерна станция въ Буда-Пеща, и пр. и пр.

Ст. София, 15 Ноемврий 1887 година.

Съ дълбоко уважение и прѣданностъ, съмъ, господине Министре, покорния вашъ:

М. Георгиевъ.

ТЕЛЕГРАММИ

По пѣтуванието на Негово Царско Височество низъ Южната частъ на Княжеството.

София, Министру Вътрѣшнитѣ Дѣла.

При завръщанието си отъ къмъ Бургасъ Негово Царско Височество биде посрѣщнитъ на станцията Търново-Сейменъ отъ окръжния управителъ, бригадия и полковою командири и множество Харманлийско градско и отъ околнитѣ села население. Харманлийското кметство поднесе на Негово Царско Височество хлѣбъ и соль. Една отъ учителкитѣ му подаде букетъ, а особена депутация отъ града Харманлий му поднесе адресъ за дълбока вѣрностъ и прѣданностъ. На станцията Каяджикъ, гдѣто тоже имаше множество народъ, както отъ града Хасково, тѣй

и отъ околнитѣ села, градското кметство му поднесе тоже хлѣдъ и солъ. Една отъ учителкитѣ Му подаде букетъ, а Г-жа Кугинчева Му поднесе лика на Негово Царско Височество съ рамка иработена отъ нея. Тукъ бѣше приготвено отъ Хасковското градско кметство обѣдъ за Негово Царско Височество и свитата му. На Хаджи-Елеската станция, гдѣто бѣше приготвено малко закуска, много множество народъ отъ околнята причака Негово Царско Височество, Българский Князь. Везденъ Негово Царско Височество бѣше посрѣщнатъ отъ грѣмогласни „урра“ и викове да „живѣе „Негово Царско Височество Българский Князь Фердинандъ I.“ По всичкитѣ станции Господаря бѣ носенъ на рѣдѣ, нѣгдѣ отъ военнитѣ и нѣгдѣ отъ народа. Населението отъ Хасковския окръгъ се счита за крайно щастливо, че му се отдаде случай да поднесе на Любимий си Господаръ своитѣ вѣрнопопданнически чувства и любовъ, което е питало и питае къмъ високата особа на Негово Царско Височество. No. 545.

Хасково, 25 януарий 1888 год.

Управитель: Милковский.

София, Министерство Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Вчера Негово Царско Височество посѣти правителственната болница, въ която се лѣкуватъ военни и цивилни болни. Послѣ му се представиха депутации отъ Панагюрската околия. Пловдивъ, 26 януарий 1888 г.

Управитель: Димитровъ.

София, Министру Вжтрѣшнитѣ Дѣла,

Тази заранъ въ 9 часа Негово Царско Височество, придруженъ отъ Августейшата си Майка, отъ г-да министритѣ: Стамболовъ и Д-ръ Странски и отъ всичката си военна и цивилна свита, тръгна съ специаленъ тренъ за Столицата сп. На желѣзническата станция бѣха се стекли всичкитѣ военни и граждански чиновници, духовнитѣ началници, гражданитѣ и гражданкитѣ отъ разнитѣ съсловия, членоветѣ отъ градскиятъ съвѣтъ, съ кмета, за да поздравятъ Т. Ц. Височества и Имъ пожелахтъ добро пътуване. Тукъ имъ се поднесоха отъ нѣколко господжи хубави букети и китки. При тръгването на тренътъ въздухътъ сечеше отъ грѣмогласни „урра“. Краткото прѣбывание на Т. Ц. Височества въ гр. Пловдивъ, втората столица на България, както Господарьтъ го нарича, остави най-добри възпоминания между всичкитѣ граждани и гражданки, безъ разлика на вѣра и народност и заякчи вѣрността и прѣданността имъ къмъ Прѣстолятъ No. 1284.

Пловдивъ, 26 януарий 1888 год.

Окръженъ Управитель: Димитровъ.

(Агенция Navas).

Петербургъ, 27 януарий. Бисмарковата рѣчь произведе тука успокоително впечатление. Пошеже Руссия не иска да нападне никого, взема подъ заблѣжка миро-

любивитѣ Бисмаркови увѣрения, а като нѣма никакво намѣрение да смути мира, тя ще се въспротиви и на всяко дѣйствиe идуще отъ вѣйкашиа нѣкоя сила, която би се опитала да наруши тишината.

Берлинъ, 27 януарий. Бюджетната коммисия на Райхстага е приела безъ измѣненія проекта за 280 милионий заемъ. Бисмаркъ получава отъ всички страни на империята честитания.

Виена, 27 януарий. В. «Frendenblatt» опровергава мълвата за намѣрение да се свикатъ делегациитѣ.

Берлинъ, 27 януарий. Райхстагътъ е приелъ при второ четение, предложението да се въведе петогодишенъ законодателенъ периодъ.

Лондонъ, 27 януарий. Споредъ телеграмми изъ Петербургъ до в. «Times», Руссия щяла да намали вноснитѣ налози върху Английскитѣ произведения а щяла да увеличи ония надъ Германскитѣ произведения. Това било резултата на Чорчиловото пътувание.

Римъ, 27 януарий. Италианското правителство ще се воспользова отъ първия случай за да си повика назадъ войскитѣ изъ Массуахъ; повикването щяло да съвпадне съ обнародването на Итапо-Германския съюзенъ договоръ.

Петербургъ, 27 януарий. „Jour. de St. Petersbourg“ оказва на това дѣто Бисмаркъ въ рѣчьта си особно посочва чисто отбранителния характеръ на договора. Това е една отъ сжщественитѣ му точки; защото държанieto му въ тайно би накарало да се вѣрва, че трактатътъ случайно може бжде нападателенъ. Бисмаркъ е изказалъ безусловно довѣрие въ думитѣ на Царя, чиито миролюбивитѣ възглядове сж били високо обявени. Отъ това може се прави заключение, че уназванието на мира е яко уздравено. А това ще бжде общо облегчение за цѣла Европа. Отъ наша страна, казва сжщия вѣстникъ, ние предпочитаме тази гаранция отъ онази, която произлиза отъ постоянно растящитѣ въоръжения.

Послѣ това сжщия вѣстникъ оказва, че г. Бисмаркъ е призналъ пълно право на всякоя страна да запази безопасността си чрезъ въоръжавания. Като говори за взаимнитѣ услуги между Руссия и Пруссия, сжщия вѣстникъ казва, че ако е имало такива тѣ сж били прями и общи резултати та и най-добрата основа на отношенията между държавитѣ. Да пожелаемъ, свършва Journ. de Peters. да видимъ тази основа да остане и за въ бждѣще основа на отношенията между Германи и Руссия.

Римъ, 27 януарий. Всички вѣстници считатъ че рѣчьта на Бисмарка е благоприятствующа за мира. „Riforma“ казва: Тази рѣчь е най-краснорѣчивата гаранция за мира, която Бисмаркъ може да даде на Европа.

Аденъ, 28 януарий. Абиссинцитѣ сж нападихли единъ съпроводъ на етада варденъ отъ Италианци които били принудени да се оттеглятъ. Абиссинцитѣ останали господари на мѣстото.

Лондонъ, 28 януарий. Мълви се че правителството ще предложи утрѣ да се обяви, че осжждането произходяще отъ принудителния законъ за Ирландия прави депутатитѣ неспособни да засѣдаватъ въ парламента.

Берлинъ, 28 януарий. Споредъ свѣденията на много вѣстници Руссия продължавала въоръжаванията си.—На дадения въ честь на диетата отъ провинцията Бранденбургъ обѣдъ Принцъ Вилхелмъ нашилъ здравица като

казалъ: „Знаж добръ че ми приписватъ воинствени идеи и особно въ странство; съ отвращение отблъсвамъ тия обвинения; да мя пази Богъ отъ такива прѣстѣпни залгвания. Но азъ съмь солдатинъ, ето защо свършвамъ съ Бисмарковитѣ думи: ние се боимъ само отъ Бога и отъ нищо друго на този свѣтъ“.

Лондонъ, 28 януарий. Общото мнѣние счита че за сега Бисмарковата рѣчь въ нищо не е измѣнила положенieto.

„Morningpost“ казва, че днешното слово на Кралицата не ще съдържа нищо сансационално, то ще спомене само за Ирландия и ще констатира добритѣ отношения съ силитѣ.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ
(OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES)

Презъ мѣсець януарий 1888 година. — Pendant le mois de janvier 1888

Наблюдения Observations	Часове (heures)	Д Н И		
		27	28	29
Атмосферно налягане редуцирано на 0°С. — Baromètre réduit à 0°С.	7	706,9	706,2	708,8
	2	706,2	706,5	709,6
	9	706,1	707,5	710,5
	*	706,4	706,7	709,6
Температура °С. — Température °С.	7	-15,2	-13,3	-12,6
	2	-9,7	-4,4	-3,4
	9	-11,0	-8,3	-4,1
	*	-12,0	-8,7	-6,7
Влажностъ въ проценти. — Humidité en %	7	81	84	84
	2	77	70	80
	9	86	85	89
	*	81	80	84
Вѣтъръ: Посока и сила на километри за часъ. — Vent, direction et vitesse par heure en kilomètres.	7	Nw слабъ (faible)	почти тихо (presque calme)	тихо (calme)
	2	Nw слабъ (faible)	тихо (calme)	тихо (calme)
	9	Nw слабъ (faible)	тихо (calme)	Nw слабъ (faible)
Състояние на вѣрмето. — Etat du ciel	7	ясно (serein)	облачно couvert	¹ / ₄ облачно ¹ / ₄ couvert
	2	ясно (serein)	облачно couvert	облачно couvert
	9	ясно (serein)	ясно (serein)	снѣгъ (neige)

*) средня — moyenne.

Забѣлѣжка. На 29 януарий вечерята вая малко снѣгъ. Отъ Софийската классическа гимназия.

Свѣдѣния за постѣпленията отъ недоборитѣ и текущитѣ прями даждия.

№ по редъ	Название на окръжието	Събрано отъ 16 до 23 януарий		Отъ тѣхъ въ реквизиционни квантации		Отъ децятъка за 1887 г	
		лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.
1	Варненско . . .	1) 6,446	23	—	—	3,552	29
2	Видинско . . .	18,974	—	4,020	64	8,274	77
3	Вратчанско . . .	18,845	23	—	44 65	7,475	62
4	Кюстендилско . . .	17,865	52	193	50	8,137	67
5	Ломско	8,782	—	—	—	3,115	91
6	Ловчанско	7,347	05	—	—	4,213	38
7	Плѣвненско	28,120	51	91	99	19,273	64
8	Разградско	16,769	70	28	50	10,933	50
9	Русенско	14,267	64	59	26	9,741	84
10	Раховско	2) 1,136	—	—	—	—	—
11	Свищовско	31,523	88	609	—	24,320	82
12	Севлиево	12,879	63	4	50	5,676	84
13	Силистренско	3) 7,622	09	—	—	—	—
14	Софийско	49,076	45	16,078	10	11,477	63
15	Трънско	4,943	31	—	—	2,734	—
16	Търновско	126,410	30	342	04	52,134	85
17	Шуменско	36,222	59	—	—	24,772	17
18	Пловдивско	4) 27,472	70	—	—	8,970	02
19	Хасковско	25,598	92	—	—	10,827	51
20	Сливенско	5) 11,184	38	—	—	8,889	33
21	Т. Паварджикск.)	13,672	74	239	53	1,478	74
22	Ст.-Загорско	28,865	61	2,373	33	819	89
23	Бургаско	4,829	80	81	20	2,914	99
	Всичко	518,856	23	24,166	24	229,785	41

- 1) Отъ Новоселската околия не постѣпило нищо.
- 2) Отъ Раховската околия не постѣпило нищо.
- 3) Отъ Силистренската околия не постѣпило нищо.
- 4) Отъ Пловдивската и Коношката околии не постѣпило нищо.
- 5) Отъ Котленската околия не постѣпило нищо.

БАЛАНСЪ

на Българската Народна Банка на 7 януарий 1888 год.

А К Т И ВЪ :			
Капиталъ внесенъ		1,846,670	32
Наличностъ въ касата		2,434,429	16
Скотираны полици и занеж		2,94 948	36
Заеми срещу залогъ		11 753	44
Заеми срещу ипотека		2,17 296	—
Заеми за земеделъчески каси		3,99 533	22
Заеми за окръжия и общини		1,08 161	04
Текущи смѣтки лихвени		—	—
Текущи смѣтки безлихвени банката и клоноветѣ		79, 268	80
Текущи смѣтки безлихвени частни лица и учреж		—	—
Специални текущи смѣтки		1,111,219	23
Депозити		1,631,841	24
Преводи и акредитивни		—	—
Движими и недвижими имоти		40,273	40
Общи разноски		2,862	41
Разни		171,762	2
	Всичко	19,427,038	51
П А С С И ВЪ :			
Капиталъ основенъ		10,000,000	—
Капиталъ запасенъ		274,370	—
Банкноти въ обращение		1,011,530	—
Чужди полици за инкасо		182, 8	38
Текущи смѣтки лихвени		1,018,704	46
Текущи смѣтки безлихвени банката и клоноветѣ		—	—
Текущи смѣтки безлихвени държ съкровище		330,698	15
Текущи смѣтки безлихвени частни лица и учреж.		1,881,183	93
Влогове лихвени срочни		1,906,222	22
Влогове лихвени безсрочни		36,019	75
Преводи и акредитивни		108,433	52
Депозити		1,631,841	24
Лихви и комисии		5,293	84
Печалби и загуби		—	—
Разни		990,459	42
	Всичко	19,427,038	91

О Б Я В Л Е Н И Я.

Главна распоредителна комисия.

Обявление № 10.

Главната распоредителна комисия, на основание „закона за публичнитѣ търгове“, обявява за всеобщо знание на интересующитѣ се лица, че на 20 февруарий т. г., въ 10 часа сутрѣнта, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяние на предметитѣ отъ вещево дозволствие за Българската армия.

Офертитѣ ще се приематъ до 12 часа по пладнѣ въ назначения за търга день.

Количество на предметитѣ и складоветѣ, въ които тѣ ще бѣдатъ положени, сѣ указани въ долѣприлагаемата таблица.

Лицата, които желаятъ да участвуватъ на търга, внасятъ 5% отъ стойността на всѣки предметъ отъ доставянieto като залогъ.

Поемнитѣ условия и тѣхническитѣ описания, желющитѣ могатъ да видятъ всѣки присѣтственъ день отъ 10 до 12 часа по пладнѣ.

Переторжката, на основание чл. 32 отъ „закона за публичнитѣ търгове“, ще бѣде произведена на 25 февруарий т. г., въ 10 часа сутрѣнта и то слѣдъ намаление 5% по-долу отъ цѣнитѣ, които останатъ най-долни въ време на търга.

Срока за окончателната доставка на тия предметѣ се опредѣлява 1 октомврий 1888 г.

ТАБЛИЦА

за количеството на материалитѣ, които трѣбва да се доставятъ въ вещевитѣ складове на Военното Министерство.

№ по редъ.	Наименование на предметитѣ	Въ кои складове			Всичко
		Софийския	Русенския	Пловдивския	
		метра см	метра см	метра см	
1	Бѣло сукно	160	451	—	611
2	Жълто «	83	—	100	183
3	Кожанния материалъ за ботуши въ комплекти*	6666	20000	13334	40000
4	Платно за подплата	—	250000	—	250000

* Забѣлка. Комплекта трѣбва да има единъ чифтъ голенища, два чифта предници, два чифта стѣпала и два чифта полустѣпала, т. е. 40000 чифта голенища, 80000 чифта предници, 80000 чифта стѣпала и 80000 чифта полустѣпала.

Ст. София, 20 януарий 1888 год.

1 —(159)—3

Обявление № 13.

Главната распоредителна комисия, на основание „закона за публичнитѣ търгове“, обявява за всеобщо знание на интересующитѣ се лица, че на 22 февруарий

т. г., въ 10 часа сутрѣнта ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяние на предметитѣ отъ пѣхотного снаряжение, количеството на които и складоветѣ, въ които тѣ ще бѣдатъ положени, сѣ указани въ долѣ-прилагаемата таблица.

Офертитѣ ще се приематъ до 12 часа по пладнѣ въ назначения за търга день.

Лицата, които желаятъ да участвуватъ на търга, внасятъ 5% отъ стойността на всѣки предметъ отъ доставянieto като залогъ.

Поемнитѣ условия (cahiers des charges) и описания, желющитѣ могатъ да видятъ въ главната распоредителна комисия всѣки присѣтственъ день отъ 10 до 12 часа по пладнѣ.

Переторжката, на основание чл. 32 отъ „закона за публичнитѣ търгове“, ще бѣде произведена на 27 февруарий т. г., въ 10 часа сутрѣнта и то слѣдъ намаление 5% по-долу отъ цѣнитѣ, които ще останатъ най-долни въ време на търга.

Срока за окончателната доставка на тия предметѣ се опредѣлява 15 ноемврий 1888 год.

ТАБЛИЦА

за количеството на предметитѣ, които трѣбва да се доставятъ въ вещевитѣ складове на Воен. Министерство.

№ по редъ.	Наименование на предметитѣ.	въ вещевитѣ складове			В С И Ч Е О
		Софийския	Русенския	Пловдивския	
		парчета	парчета	парчета	
1	Ранци	16667	50000	33333	100000
2	Чрезъ раменни патронни сумки	16667	50000	33333	100000
3	Котелки	16667	50000	33333	100000
4	Патронни сумки	23333	70000	46667	140000
5	Поясни ремици	11666	35000	23334	70000
6	Ружейни ремици	11666	35000	23334	70000

Ст. София, 21 януарий 1888 г.

1 —(160)—3

Военно министерство.

Обявление № 17.

Военното министерство извѣстява интересующитѣ се за знание, че на 25 февруарий 1888 г., въ 10 часа сутрѣнта, въ зданието на инженерното отдѣление ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаването на направата на едно здание за живѣяние на музикантитѣ отъ 1-й пѣши Софийски на Княза Александра I полкъ, за сума 48,493 лева и 65 ст.

Желющитѣ да взематъ участие въ този търгъ, трѣбва да внесѣтъ залогъ въ количество 2424 лева и 68 ст.

Свѣдения за смѣтката и поемнитѣ условия могатъ да се получатъ въ канцелярията на инженерното отдѣление при това министерство, всѣки присѣтственъ день отъ 9 часа сутрѣнта до 2 слѣдъ пладнѣ.

Ст. София, 15 януарий 1888 г.

Провадийско градско общинско управление.

Обявление № 19.

Понеже длъжността на градския лѣкаръ въ г. Провадия за сега е вакантна, то градското общ. управление поканва желающитѣ отъ г-да лѣкаритѣ да я заематъ, да се отнесе до него за споразумѣние, като писмено изложи и условията ся.

Провадия, 13 януарий 1888 г.

Кметъ: Д. Тодоровъ.
Секретаръ: А. Янковъ.

2—(209) - 3

3-й пѣши Бдински полкъ.

Обявление № 128.

3-й пѣши Бдински полкъ, съгласно чл. чл. 1 и 3 отъ закона за публичнитѣ търгове, обявява на интересующитѣ се лица, че на 15 февруарий тек. год., въ 10 часа предъ пладнѣ, въ г. Видинъ, при щаба на полка, находящия се на улицата „Анастасийна“, ще произведе търгъ съ явна конкуренция за доставяние на полка отъ 1 мартъ до 1 октомврий т. г. слѣдующитѣ продукти:

1) разни зеленчуци, а именно: свѣкло, домати (червенъ патлижанъ), бакла, зеленъ фасулъ, зеленъ пиперъ, тиквички, моркови и миродия; и

2) млѣко пресно и кисело.

Стойността на продуктитѣ възлиза: на зеленчуцитѣ 6000 лева и на млѣкото 5000 лева; тъй щото отъ лицата желаючи да зематъ участие въ търга, се изисква залогъ 5% отъ стойността на продуктитѣ, за които ще конкуриратъ — или 300 лева за зеленчуцитѣ и 250 лева за млѣкото.

Поемнитѣ условия и други свѣдения по търга могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день въ щаба на полка отъ часа 10—12 предъ пладнѣ и отъ 4—6 послѣ пладнѣ.

Видинъ, 20 януарий 1888 г.

Командующий полка, майоръ: Николаевъ.

Завѣд. домакинството, капитанъ: Димитриевъ.

2—(191)—3

Дѣловодителъ: Здравковъ.

4-й артиллерийски на Н. Ц. В. полкъ.

Обявление № 186.

4-й артил. на Н. Ц. Височество полкъ, чрезъ настоящето обявява, че на 11 февруарий н. г., въ 10 часа предъ пладнѣ, въ помѣщенieto на полковата канцелярия въ г. Ссфия, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за доставяние на полка 600 кв. метра войлокъ (овална плетъ отъ вълна) за потници подъ сѣдлата на коньетѣ.

Исканый залогъ за право конкуриране е 200 лева. Поемнитѣ условия, описанията и образцитѣ могатъ да се видятъ всѣки работенъ день въ канцелярията на полка.

Ссфия, 27 януарий 1888 г.

Командиръ на полка, майоръ: Тантиловъ.

За завѣд. домакинството, поручикъ: Амиорковъ.

1—(255)—2

Дѣловодителъ: Пушкаръ.

Обявление № 6.

Займо-спестовната касса, на г. г. сфицеритѣ отъ 8 пѣши Приморски полкъ, по случай смъртта на капитана отъ сѣщия полкъ Кекеменова, извѣстява на законнитѣ му наследници, че покойния притежава една сума въ кассата; за което се моля ъ да се явятъ за получаванието ѣ, като представятъ вужднитѣ удостовѣрения отъ властитѣ за тѣхното право на наследство. Срока на явяване три години отъ деия на обявленieto въ противенъ случай, съгласно устава на кассата, губи се правото на получаванието.

Предсѣвателъ на кассата майоръ: Анастасовъ.

Дѣловодителъ касиеръ капитанъ: Върневъ.

2—(158) 3

Обявление

Подписаний, обявявамъ чрезъ настоящето, че съмъ изгубилъ издаденитѣ на мое име срещу заплатени премии, отъ Дружеството за усигоряване „Dacia Romania“, слѣдующитѣ квитанции:

отъ 1 юлий 1883 до 1 януарий 1884

” 1 януарий 1885 до 1 юлий 1885

” 1 юлий 1885 до 1 януарий 1886

а така също и една квитанция за пре-осигоряване за 1885 година;

Ако би тия квитанции да се окажатъ нѣкога нѣматъ сила.

Ссфия, 23 януарий 1888 год.

3—(156) - 3

Н. Стефановъ.

Ново-Загорска митница.

Обявление No. 15.

На основание чл. 273 и 274 отъ закона за митницитѣ, управлението на Ново-Загорската митница съ настоящето си извѣстява на почтаемата публика, че на 4 идущий мѣсець февруарий отъ 9 до 12 часа предъ пладнѣ и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ ще се произведе публиченъ търгъ въ помѣщенieto на сѣщата митница, за продаванието на слѣдующитѣ конфискувани стоки, а именно:

25 чифта чехли лустраниени

13 ” ” канава

14 ” ” машинени

112 ” потинчета малки за дѣца

60 бр. джезвета мѣдни

10 ” кандилиница мѣдни

18 ” воденици за кафе

6 ” хавани пиринчени

32 килгр. разни (мѣдни) пиринчени издѣлия

26 ” ” пиринчени драмове

1 бр. машинка за кафѣ

26 ” бърда отъ трѣстика

2 туря мешини бѣли килгр. 5

5 кутий сульфато (кининъ) гр. 90 и

32 килгр. бѣлъ сакъзъ (джъка).

Желающитѣ г-да да ги купятъ, умоляватъ се да присѣтствуватъ въ урѣченый день на търга за на-даване.

Нова-Загора, 13 януарий 1888 г.

Управителъ: И. Алексиевъ.

1—(228)—1

Секретаръ: Д. Стамболовъ.

Държ. практическо земледѣлческо училище.

Обявление No. 23.

Управлението на горѣказанното завѣдие, извѣстява интересуещитѣ се, че съгласно разрѣшението на Министерството на Финанситѣ, то ще продава на всѣко време съ пазарлъкъ и за производяние прасета разни възрасти отъ мѣстна, английска и австрийска породи Садово, 22 януарий 1888 г.

1—(240)—3

Отъ управлението.

Добришко околийско управление.

Обявление No. 171.

Въ градския загонъ се намира безъ притежателъ (юва) една телица 3 годишна, косъмъ маджаръ-гѣокъ. Ако въ случай стопанина ѝ, отъ днесъ до 41 день се не яви и я освидѣтелствува по установеный редъ, тя ще се продаде за смѣтка на казната.

Добричъ, 10 януарий 1888 год.

1—(192)—1

Обявление № 175.

Въ градската юва се намиратъ слѣдующитѣ животни безъ притежатели, а именно: едно даначе 2 годишно, косъмъ жълто-сивъ, 4 кози, на тритѣ дѣснитѣ имъ уши распѣдени, а на едната лѣвото и 2 ярета, едното сиво, а другото съ червенъ косъмъ и дѣснитѣ имъ уши распѣдени.

Стопанитѣ на предметнитѣ животни се приканватъ отъ днесъ до 41 день да засвидѣтелствуватъ и си ги получатъ, защото слѣдъ истичанието на срока, ще се продадатъ за смѣтка на държавното съкровище.

Добричъ, 10 януарий 1888 г.

1—(193)—1

Обявление No. 226.

Добр. окол. управление обявява за всеобщо знаение, че въ градската юва се намиратъ безъ притежателъ (юва) слѣдующитѣ животни:

1) единъ волъ косъмъ бѣлъ, дѣсното ухо рѣзано отъ двѣ страни;

2) единъ биволь черъ, на челото малко бѣло;

3) една кобила косъмъ сивъ, съ малко конче черно и на дѣсното ѝ ухо стрѣла.

Приканватъ се ступанитѣ на въпроснитѣ добитѣци да се явятъ отъ днесъ до 41 день и си ги приематъ, въ противенъ случай ще се продадатъ въ полза на казната.

Добричъ, 13 януарий 1888 г.

1—(194)—1

Обявление No. 284.

Въ ювата на г. Добричъ има безъ притежатели една кобила 10 годишна, черна, на лѣвата плѣшка дамга „Г“, съ едно ковче мѣжко, заднитѣ му/ноги бѣли и единъ конь на 6 години, косъмъ червенъ, безъ други знаци.

Ако ступанитѣ на предметнитѣ добитѣци не се явятъ за да ги получатъ по установеный редъ, то слѣдъ 41 день ще се продаждъ за въ полза на съкровището.

Добричъ, 16 януарий 1888 г.

1—(195)—1

Обявление No. 317.

Въ ювата на г. Добричъ има безъ стопанъ една биволица 3 годишна, косъмъ черъ, дѣсното ѝ ухо отзадъ ойма и отъ върха отрѣзано; сѣщо лѣвото ухо отъ върха рѣзано, на дирния кракъ, челото и опашката има бѣло.

Съгласно чл. 3 отъ закона за ювата, пригласява се стопанина на казанното животно да се яви въ 41 день и си го получи, защото ще се продаде за въ полза на казната.

Добричъ, 16 януарий 1888 г.

1—(196)—1

Раховско околийско управление.

Обявление No. 270.

Въ Островската селска чарда се намира безъ притежателъ (юва) едно даначе женско на 2 год., бѣло, въ дѣсното ухо бръсно ухо и въ лѣвото стрѣло-ухо.

Притежателя му, снабденъ съ нуждното свидѣтелство, до установеный срокъ, се приканва да се яви въ управлението ми за да го прибере, иначе ще бѣде продадено за въ полза на казната.

Рахово, 15 януарий 1888 год.

Окол. началникъ: Л. Груевъ.

1—(217)—1

Секретаръ: Стаменковъ.

Варненско град. околийско управление.

Обявление № 91.

Варненското град. окол. управление, на основание чл. 3 отъ закона за изгубеный добитѣкъ (юва) извѣстява за всеобщо знаение, че въ чардата на Варнен. град. общинско управление се намиратъ задържани, безъ ступани 5 добитѣка, а именно:

1) една биволица около 6 год., съ косъмъ черъ, на челото и опашката ѝ има бѣло и на лѣвото ѝ ухо двѣ дупки; 2) едно малаче на 2 год., съ косъмъ черъ и опашка бѣла; 3) една биволица около 4 г. съ косъмъ черъ и на опашката има бѣло; 4) едно четирегодишно малаче, съ косъмъ тоже черъ и на края на опашката му има бѣло и 5) една биволица около 5 год., на опашката ѝ има тоже бѣло.

Ако стопанитѣ на въпроснитѣ тукъ добитѣци, отъ днесъ послѣ 41 день не се явятъ съ нужднитѣ за правособственностъ документи, за да си ги прибератъ, то слѣдъ истичанието на този срокъ ще бѣдатъ продадени на публичния търгъ за въ полза на казната, съгласно чл. 4 отъ сѣщия законъ.

Варна, 11 януарий 1888 год.

Варнен. град. началникъ: Г. П. Тодоровъ.

1—(189)—1 И. д. секретаръ: Н. П. Бакарджиевъ.

Поповский мирови сѣдия.

Призовка № 12060.

Поповский мирови сѣдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Мустафа Мустафовъ изъ с. Султанъ, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирово сѣдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на трикрайного публикувание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря на заявений срещу и го искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово, настояникъ на малолѣтното дѣте Стайко

Х. Симеоновъ наследникъ на покойни Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 3000 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декември 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3457)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12061.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временитѣ Сдебни Правила, призовава Мемили Ахмедовъ изъ с. Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирово съдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря на заявения срещу него искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово настояникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ наследникъ на покойни Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 1500 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декември 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3458)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12062.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временитѣ Сдебни Правила, призовава Хюсейнъ Мехмедовъ изъ с. Султанъ, Поповска околия, и по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирово съдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря на заявения срещу него искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово настояникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ наследникъ на покойни Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 3000 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декември 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3459)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка № 12063.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временитѣ Сдебни Правила, призовава Ахмедъ Х. Хюсеиновъ изъ с. Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой

законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирово съдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря на заявения срещу него искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово настояникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойни Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 3000 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декември 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3460)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12064.

Поповский миров. съдия, на основание чл. 47 отъ гражд. мир. съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Вр. Сжд. Правила, призовава Мехмедъ Х. Ибрахимовъ изъ с. Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирово съдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на заявения срещу него искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово, настояникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеонъ, наследникъ на покойни Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 1000 лева по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декември 1887 год.

Мировий съди: В. Кушевъ.

з—(3461)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка № 12065.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временитѣ Сдебни Правила, призовава Исуфъ Ахмедовъ отъ село Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мир. съдилище, въ 6 мѣс. срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на заявения искъ срещу него отъ П. Ивановъ изъ градъ Попово, застойникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойни Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 1500 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декември 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3462)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12066.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Али Ахмедовъ изъ с. Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирови съдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на заявений срещу него искъ отъ Петръ Ивановъ изъ градецъ Попово, настойникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойний Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ гр. Попово, за по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постапи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декемврий 1887 година.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3463)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12067.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Наниъ Алиевъ изъ село Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирово съдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратно публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, да отговаря на заявений срещу него искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово, настойникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойний Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 2500 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постапи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декемврий 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3464)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12068.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115 п. 3 и 117 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Мустафа Х. Хюсеиновъ изъ с. Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Поповското мирово съдилище, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря на заявений срещу него искъ отъ П. Ивановъ изъ г. Попово, настойникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойний Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 3000 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постапи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декемврий 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3465)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12069.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражд. мир. съдопроизводство и ст. 114, 115, п. 3 и 117 отъ Вр. Съд. Правила, призовава Мехметъ Аптарамановъ, изъ с. Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ камарата на Поповското мир. съдилище, въ 6 мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на заявений срещу него искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово, настойникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойний Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 2000 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постапи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декемврий 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3466)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка No. 12070.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и ст. 114, 115, п. 3 и 117 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, призовава Емине Христенцова изъ село Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живуща въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ камарата на Поповското мирово съдилище въ шесть мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на заявений срещу нея искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово, настойникъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойний Х. Симеонъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 1920 гроша по едно домашно продавателно.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постапи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Попово, 12 декемврий 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3467)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Призовка № 12071.

Поповский мирови съдия, на основание чл. 47 отъ гражд. мир. съдопроизводство и ст. 114, 115, п. 3 и 117 отъ Вр. Съд. Правила, призовава Хюсеиновъ Камберовъ и Хюсеиновъ Ахмедовъ отъ с. Султанъ, Поповска околия, а по настоящемъ живущи въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично или чрезъ свои законни повѣренници, въ камарата на Поповското мирово съдилище въ шесть мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на трикратното

публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, да отговарятъ на заявения срещу тяхъ искъ отъ Петръ Ивановъ изъ г. Попово, настоявикъ на малолѣтното дѣте Стайко Х. Симеоновъ, наследникъ на покойниъ Х. Симеоновъ Х. Стайковъ изъ г. Попово, за 1000 грша по едно домашно продаванне.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Попово, 12 декемврий 1887 год.

Мировий съдия: В. Кушевъ.

з—(3468)—з

Секретарь: Д. Митевъ.

Кюстендилский сѣдебенъ приставъ.

Обявление No. 1687.

Подписаний, Г. Н. Чехларовъ, пом. сѣд. приставъ при Кюстенд. окр. сѣдъ, на Радомирскій участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ № 1346, издаденъ отъ Радом. мир. сѣдия на 1 септемврий 1887 год. въ полза на Начо Тошовъ отъ с. Провалевица, срещу Христо Димитровъ отъ с. Долни-Раковецъ, Радом. околия, за 1011 гр. и др. разноси по изпълнението на дѣлото и съгласно ст. ст. 452, 455, 456 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ чрезъ наддавание слѣдующитѣ недвижими имущества, а именно:

1) една къща, находяща се въ Долни Раковецъ, между сѣди: отъ една страна Коне Тасовъ съ къща, Златко Иванчовъ съ мѣсто (селище) и пѣть, съзидана отъ дървенъ материалъ, на широчина 4 метра, на дължина 6 и височина 2½ метра, съ двѣ стаи, покрита съ керемиди, и единъ хамбаръ плетенъ, покритъ съ керемиди и единъ яхъръ, зиданъ съ камани и покритъ съ керемиди, оцѣнени отъ взискателя за 100 лева; 2) нива находяща се въ мѣстността „Герево“, между сѣди: Лазаръ Мишовъ съ нива, Тоне Шатъ съ нива, Гергинъ Витановъ и Мито Вучковъ, състояща отъ два уврата, оцѣнена за 30 лева; 3) нива находяща се между сѣди: Косто Агата. Ачко Христовъ, Златко Иванчовъ и Андонъ Геневъ съ ниви, състояща отъ 2 уврата, оцѣнена за 30 лева. Помѣнатитѣ имущества се намиратъ въ чертата на с. Долни-Раковецъ; 4) нива находяща се въ чертата на Мехмедъ-Беговъ чифликъ, у мѣстността „тубель“, между сѣди: пѣть, Пене Матревъ, Миле Костадиновъ и Минко Петковъ съ ниви, състояща отъ 10 уврата, оцѣнена за 42 лева;

Горѣпомѣнатото имущество не е заложено никому и е собствено притежание на Христо Димитрово и се продава за исплащанне горѣпомѣнатий дългъ.

Продажбата ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ г-да да купятъ продаваемото имущество могатъ да се явятъ въ канцеларията на пом. сѣд. приставъ въ г. Радомиръ всѣки день отъ 8—12 часа еди пладнѣ и отъ 2—6 послѣ пладнѣ освѣнъ неприрствениитѣ дни за да разглеждатъ формалноститѣ и сънадаватъ, гдѣто ще бждатъ достѣпни всичкитѣ книжа по предметната продажба.

Радомиръ, 5 декемврий 1887 год.

з—(3277)—з П. сѣд. приставъ: Г. Н. Чехларовъ.

Търновский сѣдебенъ приставъ.

Обявление No. 1248.

Подписаний, Петръ М. Гюлгелиевъ, сѣд. приставъ при Търнов. окр. сѣдъ, на VI участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 1654, издаденъ отъ Търнов. мир. сѣдия на 3 септемврий 1887 год., съ който се осжда Матю Атанасовъ отъ с. Бутово, да заплати на Стефанъ Х. Добревъ, касиеръ при Търнов. окр. земледѣлческа каса 1) глави 275 лева; 2) лихви до май 1887 год. 116 лева; 3) лихви по 9% отъ май 1887 год. до исплащането на паритѣ; и 4) сѣд. разноси 25 лева и разносикѣ по изпълнението и съгласно ст. ст. 452, 454, 457 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила обявямъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ ще се почне и продължи 31 день публичната продажъ слѣдъ издаване второ обявление по стат. 465 отъ сѣщитѣ правила на недвижимото имущество, принадлежаще на отвѣтника Матю Атанасовъ, а именно:

1) нива въ землището на с. Бутово, въ мѣстността „Купака“ около 2 дюлюма, съ граници: Никола Атанасовъ, попъ Петко, Тодоръ Чоловъ и Цвѣтко Димитровъ, първоначална оцѣнка 40 лева;

2) нива въ сѣщото землище и мѣстность около 1 дюлюмъ, съ граници: Никола Атанасовъ, Иорданъ Цонювъ, Никола Марковъ и Иванъ Васильовъ, първоначална оцѣнка 20 лева;

3) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността „Момеа“ около 2 дюлюма, съ граници: Никола Атанасовъ, Колю Василчевъ, Юрданъ Цаюзовъ и гора, първоначална оцѣнка 50 лева;

4) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността „Читала“ около 1 дюлюмъ, съ граници: Никола Атанасовъ, Иванъ Василевъ, Колю Васильовъ и Иванъ Кочевъ, първоначална оцѣнка 30 лева;

5) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността „Митиля“ около 1¼ дюляма, съ граница: Никола Атанасовъ, Пенко Станювъ, Боню Бенчовъ и ливада, първоначална оцѣнка 50 лева;

6) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността „Вара“ около 1 дюлюмъ, съ граници: Никола Атанасовъ, Колю Василевъ, Герги Герговъ и Пенко Тончевъ, първоначална оцѣнка 20 лева;

7) къща въ сѣщото землище въ с. Бутово, въ Долни махала, двуетажна, горния етажъ състои отъ една соба и едно кашезо, долния етажъ състои отъ единъ зимникъ, зидана съ цѣостъ дървенъ и каменъ материалъ, покрита съ плочи, съ дворъ ½ дюлюмъ, съ граници: Никола Атанасовъ, Георги Митковъ, Недѣлчо Петковъ и пѣть, първоначална оцѣнка 100 лева.

Горѣпомѣнатото недвижимо имущество ще се продава за удовлетворение горѣпомѣнатата сума на горѣпомѣнатото касово управление.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на всички горни парчета 310 лева нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества, могатъ да наддаватъ всѣкидневно въ канцеларията ми въ г. Търново съ исклучение на неприрствениитѣ дни и часове.

Търново. 7 декемврий 1887 год.

з—(3346)—з Сѣд. приставъ: П. М. Гюлгелиевъ.

Търновски околийски мирови съдия.

Призовка No. 6688.

Търновски околийски мирови съдия, М. Тотевъ, на основание ст. 115, п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Петръ Ангеловъ ж. отъ село Самогодени, Търновска околия, а сега живущъ въ Унгария въ г. Пеца, да се яви въ сѣдебната зала на Търновското кр. мирово сѣдилище, най-късно слѣдъ четири мѣсечинъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на заявения противъ него искъ отъ Петръ Пежковъ и Мито Константиновъ отъ с. Самоводени, за 1300 гроша или 260 лева глави и лихви за 12 години и 6 мѣсеци 390 лева.

Въ случай, че не се яви до горѣозначения срокъ, мирови съдия ще постѣпи съгласно съ чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Търново, 10 декември 1887 г.

Околийски мирови съдия: М. Тотевъ.

з—(3372)—з Секретарь: Ст. Митковъ.

Ески-Джумайски сѣдебенъ приставъ.

Обявление № 2663.

Ески-Джумайски пом. сѣд. приставъ, съ настоящето си събъява за всеобщо знанье, че съгласно ст. 454, 455, 456, 461 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, отъ деньтъ на троекратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията му слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлежали на Кесимъ Али Алиевъ, жителъ изъ с. Болукджи (Ески-Джумайска околия), именно:

1) една водна, едно-каменна воденица, съ празно мѣсто до нея отъ двѣ лѣхи (градина), находяще се въ с. Болукджи, съ съседни къщи на Коджа Хюсеинъ, Пею Папазову и рѣка;

2) една градина 20 погона, находяща се до с. Болукджи, въ мѣстността „Чаирлъкъ“, съ съседни къщи на Арнаутъ Османъ, Куру Али, пѣтъ и рѣка;

3) нива 20 погона, находяща се въ прѣстѣта на с. Драганово (Болукджи), въ мѣстността „Аркъ-бою“, сѣта съ жито, съседна съ нивитѣ на Яшаръ Мустафовъ, Смаилъ Х. Хюсеиновъ, пѣтъ и рѣка; и

4) нива 15 погона, сѣта съ жито, находяща се въ сѣщата прѣстѣ, въ мѣстността „Ютлукъ“, съседна съ нивитѣ на Мустафа Велиевъ, пѣтъ и рѣка.

Описанитѣ имущества не сѣ заложени никому, съ собственостъ на длъжникъ Кесимъ Али Алиевъ, ще се продаватъ на основание испълн. листъ No. 1913, издаденъ на 2 августъ 1886 г. отъ Ески-Джумайски мир. съдия, за удовлетворение искъта на ищцатѣ Андонъ и Стоянъ Х. Пейчови изъ с. Върбаца (Османъ-Пазарска околия), състоящъ отъ 4040 гроша съ лихвитѣ, право за водение на дѣлото 19 лева и станалитѣ по изпълнението разноски.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалнитѣ оцѣнки, които сѣ: 1) воденицата — 100 лева; 2) градината 200 лева; 3) за всѣки погонъ отъ нивитѣ — по 10 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ казаннитѣ имущества, да се явятъ за надаване въ казанното мѣсто всѣки присѣдственъ день и часъ.

Ески-Джумая, 7 декември 1887 г.

з—(3327)—з Пом. сѣд. приставъ: Д. Руменчевъ.

Старо-Загорски мирови съдия.

Призовка № 3026.

Старо-Загорски мир. съдия, съгласно ст. ст. 115, п. 2 и 117 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Наня Х. Саввовъ отъ г. Стара-Загора, сега живущъ въ г. Одринъ (Турция), да се яви въ сѣдебната му зала въ г. Ст.-Загора лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ 4 мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на искъта предявенъ върху му отъ Ивана Драгановъ отъ с. Трънково, Ст.-Загорска околия, за 330 гроша.

Въ случай на неявяване, сѣдмата ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

Ст.-Загора, 26 ноември 1887 г.

з—(3417)—з Мирови съдия: Коларовъ.

Русенски околийски мирови съдия.

Призовка No. 6944.

Русенски окол. мир. съдия, на основание ст. 115 п. 1 отъ Вр. Сѣдебни Правила, призовава Сюлейманъ Алиевъ изъ с. Бъзжътъ, а по насъгашенъ съ неизвѣстно мѣстожительство въ Княжеството, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ камарата на Русс. окол. мир. сѣдилище, най-късно слѣдъ единъ мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да да отговори на предявения срещу него искъ отъ Русенската земледѣлческа касса, за 200 лева съ лихвата имъ.

Въ случай на неявяване, ще се постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

Руссе, 9 декември 1887 год.

Мир. съдия: М. Късокледъ.

з—(3341)—з Секретарь: П. Карамаждраковъ.

Шуменски сѣдебенъ приставъ.

Повѣстка № 3224.

Подписаний, сѣд. приставъ п.и Шумен. окр. сѣдъ, Иванца Данчовъ, на 1 участъкъ, на основание испълн. листъ подъ No. 20484, издаденъ отъ Шумен. мир. съдия и ст. 430 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовавамъ Хашимъ Насорлаховъ изъ г. Шуменъ, а сега живущъ въ гр. Цариградъ (Турция), да заплати въ растояние на двѣ недѣли 202 лева на Кира Божаловъ изъ гр. Шуменъ, отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“; въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно ст. 443 отъ сѣдитѣ правила къмъ описъ и продажба на къщата му, находяща се въ гр. Шуменъ, Староджамиска часть.

Шуменъ, 9 декември 1887 год.

з—(3401)—з Сѣд. приставъ: Ив. Данчовъ.

Плѣвенскій съдебенъ приставъ.

Обявление № 1892.

Подписаний, Хр. А. Клисурски, пом. съд. приставъ при Плѣвн. окр. съдъ, на III участъкъ, на основание изпълнителный листъ на Луковит. мир. съдия отъ 21 юлий 1887 г. подъ № 1749 и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Вр. Съд. Правила чрезъ настоящето си обявявамъ за всеобщо знаеніе, че отъ деньтъ на послѣднето трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава съ наддаване на публиченъ търгъ недвижимото имущество на Цѣна Цѣковица отъ с. Червень-Бръгъ, а именно:

Бранище 55 дюлома, при съѣди: Недѣлко Хинковъ, Иото Кунчовъ, Петръ Рунговъ, Х. Юмеровско бранище, на мѣстността „Коника“ въ село Червень-Бръгското землище.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 320 лева.

Горѣозначеното недвижимо имущество не е заложено никому, а ще се продава за удовлетворение искътъ на хазната 269 лева 18 ст. и разноскитѣ по изпълненіето 25 лева 40 ст.

Желающитѣ г-да да наддаватъ могатъ се явява въ канцеларията ми презъ всичкитѣ присѣтственни дни и часове, гдѣто ще прегледватъ и книгата по продажбата, която на послѣдний день ще се извърши въ с. Червень-Бръгъ предъ помѣщеніето на общинското управление въ 4 часа подиръ обѣдъ по европейски.

Луковать, 14 декемврий 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Хр. А. Клисурски.

з—(3475)—3

Плѣвенскій мирови съдия.

Призовка № 13188.

Плѣвенскій мир. съдия, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Вр. Съд. Правила, призовава Василь Бенчовъ поручикъ, избѣгвалъ и по настоящемъ живущъ въ г. Одесса (Русия), да се яви лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Плѣвн. мир. съдилище, найкъсно слѣдъ 4 мѣсеца отъ послѣднето трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на заявения срещу му искъ отъ К. Н. Костовичъ ж. отъ г. Плѣвень, повѣренникъ на майоръ Димитръ Ивановъ живущъ въ г. Плѣвень, за 400 лева, по една расписка.

Въ случай на неявяване, мир. съдия ще постѣпи съгласно ст. 116 и 115 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Плѣвень, 7 декемврий 1887 год.

Мир. съдия: П. Саввовъ.

з—(3323)—3

Секретарь: Цв. Д. Влаховъ.

Пловдивскій съдебенъ приставъ.

Обявление № 2068.

Подписаний, К. Д. Мицора, съд. приставъ при Пловдивскій окр. съдъ, на основание изпълн. листъ подъ № 5165, издаденъ отъ сѣщій съдъ на 25 септемврий 1887 г. въ полза на Елезаръ Бемоагачъ, противъ Луканосъ Лукадисъ, ж. изъ гр. Пловдивъ, за искъ съ-

стоящъ се отъ 42 л. т. съ лихвата имъ, съдебни и по изпълненіето разноси, и съгласно ст. 454, 455, 456 и 465 отъ Вр. Съд. Правила обявявамъ, че отъ деньтъ на послѣднето трикратно обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава двуетажната къща на ответника, съразмѣрно съ искътъ, находяща се въ г. Пловдивъ „Керхана махал.“ IV часть подъ № 242, състояща отъ 1400 □ метра и окръжена отъ двѣтъ страни съ къщата на Декуле Жако и арссата (праздно мѣсто) на Аристиди Ямалидисъ, а отъ другитѣ двѣ страни съ пътъ, къщата е направена отъ здравъ материалъ (тухли печени съ варъ) и покрита съ керемиди, дължината ѝ е около 11 метра, широчината около 15 и височината около 9, първий етажъ на къщата обема 4 стаи, отъ които 2 за спане по на 4 метра дълги и широки, и една готварница, а вторий етажъ се състои отъ 5 стаи разни величини, първоначалната цѣна на която е 200 лири турски.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ всѣки день освѣтъ неприсѣтственнитѣ въ канцеларията ми въ гр. Пловдивъ и наддаватъ отъ 9—12 часа сутринята и отъ 2—5 вечерята, на които ще бждатъ доставени всичкитѣ книжа по продажбата.

Пловдивъ, 16 декемврий 1887 год.

з—(3470)—3

Съд. приставъ: К. Д. Мицора

Обявление № 2071.

Подписаний, К. Д. Мицора, съд. приставъ при Пловд. окр. съдъ, на основание изпълн. листъ подъ № 4767, издаденъ отъ сѣщій съдъ на 2 септемврий т. г. въ полза бр. Андонъ и Кощи Х. Авдоноглу, противъ братия Костаки и Хр. Г. Х. Аргироолу, жители отъ гр. Пловдивъ, за искъ състоящъ се отъ 60 л. т. съ лихвитѣ имъ, съдебни и изпълнителни разноси, и съгласно ст. 454, 456 и 465 отъ Вр. Съд. Правила обявявамъ, че отъ деньтъ на послѣднето трикратно обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ, чрезъ наддаване, ипотекираниѣ $\frac{4}{6}$ части отъ двуетажната къща на отвѣтницатѣ, находяща се въ г. Пловдивъ IV часть, махала „Иони касъмъ мафъ одаларъ“, съ предѣли: къщата на Варумоолу, Катина Шивачката, Пегкина и пътъ, къщата се състои отъ двѣ отдѣлни части се изба, които се раздѣлятъ помежду съ малакъ дворъ, първата часть на къщата се състои отъ 4 малки станчки за спане (дѣтъ въ вървий етажъ и двѣ въ вторий), а втората часть се състои отъ 5 стаи (3 въ първий етажъ и 2 въ вторий), отъ които едната голѣма 7 метра дължина и широчина, цѣлото здание е вехта направа отъ дървенъ материалъ и покрито съ керемиди, обема около 13 метра дължина (лице), 12 широчина и 8 височина; първоначална цѣна е 50 т. лири.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ градъ Пловдивъ и наддаватъ всѣки день, освенъ неприсѣтственнитѣ дни часа отъ 9—12 сутринята и отъ 2—5 вечерята, на които ще бждатъ доставени всичкитѣ книжа по продажбата.

Пловдивъ, 17 декемврий 1887 год.

з—(3471)—3

Съд. приставъ: К. Д. Мицора.